

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1.8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ówierzoczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 cent., drudzy 30 cent. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Rue des St. Peres 84.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł., ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Prenumeratorem półroczni, (którzy prenumerują od 1go lipca do końca grudnia) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bez płać; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Na podstawie umowy, zawartej z redakcją warszawskiego „Echa muzycznego teatralnego i artystycznego”, zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą pismo to, wychodzące raz na tydzień z dwutygodniowym dodatkiem nut, po cenie niższej.

Prenumeratorem *Gazety Lwowskiej* mogą przeto otrzymywać od 1. lipca 1888 roku warszawski tygodnik ilustrowany *Echo muzyczne, teatralne i artystyczne*, wraz z dwutygodniowym dodatkiem nut, po natępującej cenie:

We Lwowie: miesięcznie 62 ct.,
kwartalnie 1 zł. 86 ct.
Na prowincyi: miesięcznie 92 ct.,
kwartalnie 3 zł. 76 ct.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 7 lipca b. r., szefowi sekcji w Ministerstwie skarbu, Andrzejowi von Baumgartner, nadać najniższej tytuł barona.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 7 lipca b. r., radcy sekcijnemu w Ministerstwie skarbu, dr. Witoldowi Korytowskiemu, w ponownem uznaniu jego znakomitej działalności służbowej, nadać najniższej tytuł i charakter radcy ministeryalnego.

Minister skarbu zamianował koncepi-
stę ministeryalnego, dr. Józefa barona Schenka, wicesekretarzem ministeryalnym w Ministerstwie skarbu.

Dnia 20 czerwca 1888 roku wydany i rozesłany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu XXIX zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 89. Ustawę z dnia 8 czerwca 1888 roku, o użyciu częściowych obligacji pożyczki krajowej ukiejęconego hrabstwa Gorycy i Gradycki w sumie 330.000 zł. do lokowania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Nr. 90. Ogłoszenie Ministerstwa skarbu z dnia 9 czerwca 1888 roku, o upoważnieniu o. k. podrzędnych urzędów celnych w Almissa, Bol, Comisa, Gelsa, S. Giovanni, Lissa, Milna, S. Pietro, Postire, Puciszce i Trau, do wolnego od cła traktowania zagranicznych nowych naczyń drewnianych, które deklarowane będą do ponownego wywozu w stanie napełnionym.

Nr. 91. Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 15 czerwca 1888 r., o udzielaniu i traktowaniu tabel ewidencyjnych co do skazanych sądownie.

Nr. 92. Ustawę z dnia 16 czerwca 1888 roku, o dalszem czasowem zawieszeniu sądów

przysięgłych w sądowym okręgu obwodowym Cattaro w Dalmaacyi.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 12 lipca.

Charakter budzącej obecnie tyle zainteresowania sprawy małżeńskiej króla Milana i królowej Natalii, zarysował się w ostatnim jej stadium, jako bezwzględnie polityczny i z tego też stanowiska oceniają ją dzisiaj zarówno dzienniki wiedeńskie jak pisma serbskie, stojąc przytem prawie jednomyślnie po stronie króla. Komunikat belgradzki rozesłany na wszystkie strony świata, z wyraźnego rozkazu władcy serbskiego, stawia całą sprawę małżeńską na ostrzu i wyklucza ewentualność zbliżenia się poważniejszej pary królewskiej. Oświadczając on kategorycznie, iż król nie może na to zezwolić, aby królowa powróciła do kraju i snuła tam dalej intryg, skierowanych do odegrania czynnej politycznej roli, niezgodnej z zapatrywaniem i przekonaniem ukoronowanego jej małżonka; z tego też powodu król widział się zniwolonym zarządzić kroki dla rozłączenia się ze swą małżonką. Z komunikatu tego wynika, iż usprawiedliwione były obiegające od dłuższego czasu pogłoski o aspiracyach królowej do czynnego współdziałania w rządach państwa, niemniej o jej zabiegach celem prowadzenia polityki na własną rękę, choćby nawet za pomocą najnieprzyjaźniejszych królowi żywiołów opozycyjnych. Widocznie powiodło się w Belgradzie nagromadzić liczne i niezbita na poparcie powyższych zarzutów dowody, skoro uznano za stosowne wystąpić w formie tak stanowczej przeciw królowej.

O ile się zdaje, dowody te nie pochodzą tylko z ostatnich czasów, można się owszem domyślać, iż jeszcze przed wyjazdem królowej Natalii z Serbii musiano natrafić na nie intrygi i że to właśnie skłoniło króla do wyprawy swej małżonki w dłuższą podróż za granicę. Pewnem zdaje się być również, iż dopiero podczas nieobecności królowej w Serbii, wyszły na jaw takie okoliczności, które przekonały króla, iż powrót jej nie byłby bynajmniej ani w interesie państwa, ani samej korony. Zupełnie zrozumiałą jest rzeczą, iż wśród takich stosunków król nie ma bynajmniej ochoty pozostawiać następcy tronu pod wpływem matki, której poglądy polityczne i zapatrywania na przyszłe losy kraju są wręcz sprzecznymi z ideami samego monarchy i z większością patryotycznej ludności. Król wypowiadając postanowienie rozłączenia się ze swą małżonką, poczynił jej takie propozycje, iż mógł liczyć na to, że królowa w danych warunkach zgodzi się na nie i podda się nieodzownej konieczności. Odrzuciła ona jednak układ zaaprobowany uroczystością przez rząd i członków synodu kościelnego, i wzbronila przystępu do swych apartamentów wysłannikowi królewskiemu, biskupowi Niszu, Demetriusowi. Jeżeli tym sposobem królowa zamierzała wypowiedzieć ostatnie swe słowo na propozycje swego małżonka, w takim razie byłoby pewne dane do przypuszczenia, że król zwróci stanowczo sprawę małżeńską na drogę rozwodu, a krok ten zainauguruje natychmiastowem odwołaniem z Wiesbadenu jedenastoletniego następcy tronu. Że zaś monarcha serbski jest przygotowany na wszystkie ewentualności, świadczy wysłanie do Wiesbadenu ministra wojny, generała Proticza, i poczynienie u rządu niemieckiego kroków,

Z Wiednia.

Podczas gdy we Lwowie życie towarzyskie silnem jeszcze do niedawna było tętnem, a wyścigi, rauty, pikniki, obiady następowały po sobie bez przerwy, — w Wiedniu od miesiąca prawie panuje już *die saubere Gurkenzeit*. Jeżeli u was sezon wyścigowy na życie i ruch w mieście oddziaływa, to nie mniej daje się to czuć i tutaj; ostatni dzień kursów był w istocie jakby hasłem do opuszczenia murów miasta dla wszystkich, których obowiązki doń nie przywiązują, a najlepszym do obserwowania tego symptomu barometrem jest bezsprzecznie Prater. Do końca wyścigów, codziennie, między czwartą a siódmą po południu, główna aleja rola się jak mrowisko, cały elegancki świat, wielki i mały, spieszył na tę uroczą przejażdżkę; mnóstwo prywatnych ekipaży i setki fiaków kursowało między pomnikiem Tegethoffa, a Lusthausen; w przyległej alei dzielnicy lub niedzielną jeźdźcy towarzyszyli plutonowi uroczym amazonkach, a wreszcie całe legiony pieszej publiczności zalegały dalsze aleje, przypatrując się jak wygląda *le monde, qui s'amuse*. Jakżeś odmienny widok przedstawia ta sama aleja w kilka dni później! cały elegancki świat, królowe urody i mody, złota młodzież, wspinała ekipaże, wszystko to znikło bez śladu, prosta jak strzała droga bieli się aż do końca, bo tylko tu i ówdzie sunie po niej jakiś zaprząg, przeważnie poważny landauer, w którym jakiś stary generał lub hofrat,

przykuty służbą do murów miasta, używa w towarzystwie licznej rodziny świeżego powietrza i widoku zieloności. Czasem zabłąka się jaki przejeżdżny, ożywiony chęcią użycia wszelkich przyjemności, jakich miliona już dzisiaj stolica Austrii dostarczyć powinna, tego jednak, zarówno na punkcie słynnej Praterfahrt, świetnej co prawda przed miesiącem, jak i pod każdym innym względem, smutny obecnie czeka tylko zawód. Nie wiem, czy zawiązane przed kilku laty towarzystwo „dla podniesienia ruchu przejeżdżnych i cudzoziemców” istnieje jeszcze, w najlepszym razie jednak, sądząc po owocach jego działalności, vegetuje ono chyba tylko, dogorywając w cichości na anemię. Dziwnem to jest istotnie, aby w czasie, w którym ruch obcych bywa stosunkowo największy, jest to bowiem chwila ogólnej migracji do wód, oraz pora, w której ludzie pracy korzystając z ferii i urlopów, największej podróży, aby w tym, powtarzam, czasie, miasto takie jak Wiedeń, tak mało namstręczało zabawy i rozrywek. Jedną bezsprzecznie z głównych przyjemności wielkiego miasta jest dobry teatr, jakich Wiedeń posiada kilka; trudno oczywiście wyimagować, by wszystkie teatry przez cały rok bez przerwy były otwarte, z drugiej strony nie byłoby może za nadto wygórowanem żądanie, by nawet w porze jak obecna, przynajmniej jedna scena, godna nazwy stołecznej, pozwałała licznym przejeżdżnym i pozostającym na miejskim bruku Wiedeńskim, spędzić przyjemnie od czasu do czasu wieczór. Tymczasem teatry tutejsze na punkcie znikania z horyzontu, uprzedzają nawet *le tout Vienna*; teatry tak zwane przed-

miejskie, t. j. teatr Carla, na Wiedniu i na Josefstadzie, zamykają swe podwoje już z końcem maja, opera otwarta jeszcze do połowy, a Burg do końca czerwca, przez następne dwa miesiące zaś wszyscy melomani i teatromani ograniczeni są wyłącznie na mały teatrzyk Fürsta, przedstawiający, dla obcych zwłaszcza, mało tentacyi, grają tam bowiem tylko lokalne farsy w żargonie wiedeńsko lorchentfeldskim, dalej na kilku volks-sängerów i na koncert muzyki wojskowej, bo nawet Strauss, *der fescche Edi*, dawno z orkiestrą swoją opuścił Wiedeń i daje koncerta za granicą. Prawda, zapomniałem jeszcze o jednej rozkoszy, jaka do żadnego rozrywek cudzoziemca obecnie wyciąga ramiona. Otóż może on, oglądając Pantomimicum i Aquarium i pokrzepiwszy w „trzech kawiarni w Praterze ducha melodją: „O Fischerin du kleine“, a ciało szklanką kawy lub piwa, zakończyć dzień w Etablissement Ronacher, gdzie za cenę wstępu podziwiał się pełne gracy ewolucje panny Geraldiny i płaską pantomimę angielskich elowców.

Przy tym stanie rzeczy trudnoby obecnie, będąc sumiennym, zaintonować popularną piosnkę tutejszą: „O wie heiter ist das Leben in Wien“; cicho wszędzie, pusto wszędzie, a komuś, co by chciał koniecznie zobaczyć teraz ożywiony ruch stołeczny, widoku tego dostarczyłyby mogły chyba dworce kolei Południowej i Zachodniej w godzinach popołudniowych, gdy odchodzące co 20 minut, zawsze pełne pociągi, unoszą setki tak zw. *Sommerfrischlerów*, spieszących po ukończeniu codziennych zajęć w mieście, między drzewa, murawy i gaje, gdzie

reszta rodziny, wolna od obowiązku odbywania co dnia tej żmudnej wędrówki, od rana wiejskiem powietrzem się napawa. Etapami tego rodzaju, będącymi tylko taką *Sommerfrische*, lub razem i miejscem kuracyjnem, jest Wiedeń we wszystkich kierunkach, a zwłaszcza na linii dwóch wspaniałych kolei gęsto otoczony, wśród ostatnich zaś jedno z najwybitniejszych miejsc zajmuje Kaltenleutgeben, dokąd ustalona sława doktora Winternitza, jako pierwszorzędnego hydropaty, z każdym rokiem coraz większe zastępy pacyentów ściągają. W rzędzie tych odgrywa żywioł polski od dłuższego już czasu niepoślednią rolę, a i w tym roku, choć sezon zwykle dopiero w lipcu i sierpniu kulminacyjnego punktu dosięga, kolonia polska świetnie się przedstawia, i tak bawili tam w czerwcu: Hr. Włodzimierz Dzieduszycki z rodziną, p. Alfred Milieski prezes rady powiatowej krakowskiej również z rodziną, hr. Antoniowa Wodziecka, hr. Olga Międzyńska, pani Leo z Warszawy z córką, wypoczywający chwilowo po ukończeniu wspaniałej Trylogii Sienkiewicz, dalej hr. Edward Raczyński, hr. Rembelski i w i. Zaglądając dalej do sąsiedniego Hietzing, Vöslau lub Baden możnaby tam również spotkać się z niejednym rodakiem i łatwiej może znaleźć coś ciekawego niż na wiedeńskim bruku, gdzie na polu godnych uwagi wypadków i nowin, zupełna obecnie panuje posucha. — Wobec braku innych interesujących wiadomości lokalnych, dziennikarstwo tutejsze i ciekawość publiczności zwróciły się ku przybytkom Temidy, kronika kryminalna bowiem dostarczyła istotnie ostatnimi czasy kilka faktów budzących ogólne zajęcie. Cała

aby zechciał być pomocnym w dochodzeniu praw ojcowskich do małoletniego syna.

Dzienniki wiedeńskie, naganiając postępowanie królowej, która swym uporem zrywa ostatni most do pojednania, wypowiadają szczerą ubolewanie, iż katastrofą familijną została dotknięta dynastia kraju, który dzięki roztropnemu i na wskroś lojalnemu zachowaniu się jego władcy, stał się tak bliskim austro-węgierskiej Monarchii. *Fremdenblatt*, dając przede wszystkim wyraz żalowi, iż do trudności, z jakimi zmuszoną jest potykać się Serbia, przyłączają się jeszcze szkodliwe aspiracje z najbliższego otoczenia królewskiego, aspiracje, zmierzające do paraliżowania działalności władcy i podkopujące pomyślność dynastii i ludu serbskiego.

Lwów, 12 lipca.

(Stan spraw indemnizacyjnych z końcem pierwszego półrocza 1888 r.)

Z pozostałych z końcem grudnia roku 1887 spraw indemnizacyjnych w liczbie 18 i z przybyłych w pierwszej połowie 1888 r. spraw w liczbie 1690, a więc w ogólnej liczbie 1708, załatwiono 1623, pozostało tedy z końcem czerwca b. r. niezadowolonych 85 spraw.

Tytułem kapitału wynagrodzenia i wykupu nieprzyznano uprawnionym w pierwszej połowie b. r. nie zgola we wszystkich trzech okręgach administracyjnych, mianowicie: lwowskim, krakowskim i w. ks. krakowskiego, a przyznano ogółem do końca czerwca b. r. a) w okręgu administracyjnym lwowskim 47,340.742 zł. 29 ct., b) w okręgu adm. krakowskim 27,401.492 zł. 57 1/2 ct., c) w w. ks. krakowskim 2,983.190 zł. 10 ct.

Z sum przyznanych uprawnionym do poboru aż po koniec czerwca b. r. tytułem wyrównania renty i kapitału, oraz tytułem zaległości renty, jak niemniej tytułem kapitału z funduszu indemnizacyjnego, które to sumy wynoszą: 1. w lwowskim okręgu administracyjnym 58,615.239 zł. 12 1/4 ct., 2. w okręgu administracyjnym krakowskim 34,340.097 zł. 10 1/2 ct. i 3. w w. ks. krakowskim 3,543.378 zł. 36 ct. wypłaćcia stronom kasa administracyjna: ad a) w obligacjach 58,512.620 zł. i w gotówce 102,619 zł. 12 1/4 ct., ad 2) w obligacjach 33,218.220 zł. i w gotówce 1,121.877 zł. 10 1/4 ct., ad 3) w obligacjach 3,483.490 zł. i w gotówce 59.888 zł. 36 ct.

Z pozostałych z końcem grudnia 1887 dochodzeń w liczbie 9 i zarządzonych w pierwszej połowie b. r. dochodzeń w liczbie 4, czyli z ogólnej liczby 13 dochodzeń, załatwiły organa kompetentne 2, pozostało tedy z końcem czerwca b. r. w zaległości 11 dochodzeń, mianowicie, po jednym w powiatach bocheńskim, brodzkim, chrzanow-

skim, czortkowskim, krośnieńskim, limanowskim, rohatyńskim, rzeszowskim, tarnowskim, wadowickim i żdaczowskim.

W końcu należy nadmienić, że w d. 30 kwietnia b. r. odbyło się wedle przepisanej planu 61 losowanie obligacji funduszu indemnizacyjnego dla lwowskiego okręgu administracyjnego a 60 także losowanie dla krakowskiego okręgu adm. i w. ks. krakowskiego.

Sprawy krajowe.

(Uzupełniające szkoły przemysłowe.)

(x) Na najbliższym posiedzeniu krajowej komisji przemysłowej przedłożony zostanie następujący projekt statutu dla szkół przemysłowych uzupełniających, wypracowany przez stałą komisję przemysłową:

Celem szkoły przemysłowej uzupełniającej jest udzielenie uczniom i pomocnikom, pracującym w zawodzie przemysłowym (gdzie istnieje kurs handlowy, także w handlowych) takich wiadomości teoretycznych, o ile możliwości praktycznych, które im są potrzebne do korzystnego wykonywania swego zawodu.

Szkola składa się z kursu przygotowawczego o jednej klasie, która może być podzieloną na dwa oddziały, i z kursu przemysłowego o dwu klasach (lub także z kursu handlowego o dwu klasach) i jest połączoną ze szkołą ludową, w której lokalnościach odbywa się nauka. Rozkład nauki określa plan lekcyjny, zatwierdzony przez c. k. Ministerstwo oświaty.

Do utrzymania szkoły przyczynia się: a) c. k. Ministerstwo oświaty; b) fundusz krajowy; c) gmina; d) powiat; e) (korporacja handlowa, towarzystwo zaliczkowe, kasa oszczędności). Wszelkie dochody przeznaczone dla szkoły, wpływają do jej funduszu.

Nadzór miejscowy i zarząd ekonomiczny szkoły sprawuje wydział szkolny, składający się z burmistrza (naczelnika gminy), jednego delegata rady gminnej, jednego delegata przemysłowców (lub także jednego delegata kupców) miejscowych, jednego delegata c. k. Ministerstwa oświaty, jednego delegata Wydziału krajowego i po jednym delegacie zarządu każdego z tych funduszy, które przyczyniają się do utrzymania szkoły datkiem, wynoszącym przynajmniej 100 zł. rocznie. Burmistrz, (naczelnik gminy) jest przewodniczącym wydziału szkolnego, który wybiera ze swego grona zastępcę przewodniczącego i skarbnika.

Członkowie wydziału szkolnego sprawują swój urząd bezpłatnie przez trzy lata; po upływie tego czasu mogą być ponownie wybrani.

Wydział szkolny odbywa posiedzenia zwyczajnie raz na miesiąc; posiedzenia nadzwyczajne zwołuje przewodniczący na żądanie dwu członków wydziału. Do prawomocności uchwał potrzebna jest obecność większości członków wydziału i większość bezwzględna obecnych. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Kierownik szkoły bierze udział w posiedzeniach wydziału z głosem doradczym, jeżeli przedmiot obrady dotyczy się jego osoby.

Wydział szkolny zarządza funduszami szkoły; przedstawia corocznie Komisji krajowej dla spraw przemysłowych projekt budżetu, a przy końcu roku kalendarzowego udokumentowane zamknięcie rachunków; asygnuje płace funkcyjaryuszom szkoły; na wniosek grona nauczycieli asygnuje wydatki na utrzymanie i uzupełnienie środków naukowych. Z subwencji c. k. Ministerstwa oświaty składa temuż ministerstwu osobny rachunek przy końcu roku kalendarzowego.

Każdy członek wydziału szkolnego przyjmuje na siebie obowiązek przekonywania się w sposób odpowiedni o pilności i karności uczniów, tudzież o stanie lokalności, urządzeń i środków naukowych szkoły. Na wszelkie spostrzeżone usterki należy po skończonej nauce zwrócić uwagę kierownika szkoły w nieobecności uczniów, a gdyby kierownik nie mógł sam usunąć tych usterek, należy je przedstawić wydziałowi szkolnemu. Członkowie wydziału nie wpływają bezpośrednio ani na sposób udzielenia nauki, ani na karność szkolną. Kierownictwem szkoły pod względem pedagogicznym i dydaktycznym zajmuje się kierownik mianowany przez wydział szkolny, a potwierdzony przez c. k. Ministerstwo oświaty. Kierownik przyjmuje uczniów, czuwa nad ich pilnością i karnością; utrzymuje w porządku zbiory środków naukowych, do czego może używać pomocy nauczycieli; przedstawia wydziałowi szkolnemu wnioski względem mianowania nauczycieli, tudzież w porozumieniu z gronem nauczycieli wnioski względem zakupu środków naukowych; załatwia czynności administracyjne, połączone z kierownictwem szkoły; przestrzega ścisłego wykonywania planu lekcyjnego, i jest odpowiedzialny za stan szkoły pod względem pedagogicznym i dydaktycznym. Przy końcu roku szkolnego przedstawia wydziałowi szkolnemu sprawozdanie o stanie szkoły, które wydział szkolny ze swoją opinią przesyła Komisji krajowej dla spraw przemysłowych.

Nauczycieli mianuje wydział szkolny na wniosek kierownika, a zatwierdza Komisja krajowa dla spraw przemysłowych. Tych nauczycieli, których opłaca wyłącznie c. k. Ministerstwo oświaty, mianuje to Ministerstwo. Kierownik i nauczyciele pobierają za swoje czynności remuneryację z funduszu szkolnego z dołu w pewnych terminach stałych, które wydział szkolny ustanawia. Kierownik wyznacza z grona nauczycieli dla każdej klasy gospodarza, który czuwa bezpośrednio nad pilnością i karnością uczniów swojej klasy. Nauczyciele odbywają przynajmniej raz na dwa miesiące pod przewodnictwem kierownika konferencyę, na której obradują nad pilnością i karnością uczniów, nad ich postępem w naukach, nad zakupem środków naukowych i t. p. Protokół konferencyi ma być przez kierownika przedłożony wydziałowi szkolnemu. Sprawy, należące do zakresu działania wydziału, załatwia wydział; sprawy zaś, wymagające zatwierdzenia władz wyższych, przedkłada wydział szkolny Komisji krajowej dla spraw przemysłowych. Wniosek na wykluczenie

ucznia wymaga zatwierdzenia przez wydział szkolny.

Przy końcu roku szkolnego podaje każdy nauczyciel wykaz szczegółowy materii, która stanowiła przedmiot jego nauki. Ten wykaz ma być dołączony do sprawozdania rocznego kierownika szkoły.

Wydział szkolny ma staranie o zaopatrzenie szkoły w środki naukowe i o uzupełnienie tych środków. Szkoła korzysta ze środków tegoż zakładu naukowego, z którym jest połączoną, za poprzednim porozumieniem się z zarządem tegoż zakładu. Wszystkie środki naukowe mają być zapisane do inwentarza szkoły; środki zakupione z subwencji c. k. Ministerstwa oświaty, należy zapisywać jako własność tego ministerstwa.

Przymiowanie uczniów odbywa się między 1 a 5 września każdego roku. W czasie późniejszym można tylko takich uczniów przyjmować, którzy udowodnią, że są należyście przygotowani do korzystania z dalszego ciągu nauki.

Na kurs przemysłowy (lub handlowy) będą przyjęci tacy uczniowie, którzy ukończyli szkołę pospolitą z dobrym postępem, lub złożyli egzamin wstępny, tej szkole odpowiadający. Uczniowie, którzy nie posiadają odpowiednich wiadomości, będą przyjęci na kurs przygotowawczy. Według §. 75 a) i §. 100 ustawy z dnia 8 marca 1885 zmieniającej i uzupełniającej ustawę przemysłową. (Dz. u. p. l. 22) każdy przedsiębiorca przemysłowy ma obowiązek pozostawić robotnikom przemysłowym aż do ukończenia 18 lat życia, czas, potrzebny do uczęszczania do szkoły przemysłowej uzupełniającej, tudzież nadzorować ich uczęszczanie do szkoły. Majster postępujący wbrew tym przepisom, podlega według §. 133 a) ustawy przemysłowej karze od 10 do 100 zł.

Każdy uczeń jest obowiązany uczęszczać regularnie na naukę według przepisów planu lekcyjnego, zachowywać się przyzwoicie, szanować urządzenia szkolne i środki naukowe i stosować się do postanowień władzy szkolnej. Przepisy szczegółowe dla uczniów i kary za ich przekroczenia zawiera osobny regulamin szkolny, wypracowany przez grono nauczycieli, i zatwierdzony przez wydział szkolny. Kierownik szkoły uwiadamia majstrów w sposób odpowiedni o pilności uczniów, i podaje do wiadomości wydziału szkolnego tych uczniów, którzy naukę zaniedbują. Wydział szkolny wzywa majstrów ustnie lub pisemnie, aby zniewalali uczniów do pilnego uczęszczania do szkoły. Gdyby te wezwania nie skutkowały, natenczas wydział szkolny donosi o tem władzy przemysłowej, aby wdrożyła postępowanie według przepisów ustawy. Nauka w kursie przygotowawczym i w kursie przemysłowym, jest bezpłatna; każdy uczeń składa przy zapisie corocznie kwotę (30 do 50 centów) na przybory do pisania i rysowania. Wydział szkolny może ubogich a pilnych uczniów uwolnić od tej opłaty. Za naukę w kursie handlowym opłaca się cieszne za każdy rok. Uwolnienie od tej opłaty przez wydział szkolny może nastąpić tylko wyjątkowo. Nauka rozpoczyna się 15 września i trwa do 15 maja roku następnego. Między 15 a 30 maja każdego roku odbywa się popis publiczny uczniów wobec wydziału szkolnego, reprezentantów władz i przemysłowców

Donkiszotowska czy Boulangerowska kampania Schönerera ze wszystkimi w związku z nią zostającymi epizodami trzymała dłużej czas uwagę publiczności na uwieży aż do wydania niekorzystnego, jak wiadomo, dla głównego bohatera wyroku w pierwszej i drugiej instancji.

Nie mały rozgłos miał także pewien drastyczny epizod w innym procesie. Niejaki Skokan, oskarżony przez siostrę o sprzeniewierzenie znaczniejszej sumy, został skazany na sześć miesięcy więzienia, a gdy przewodniczący, oznajmiwszy mu treść wyroku, zapytał go, czy ma co jeszcze do powiedzenia, Skokan wyjął nagle rewolwer i dał ognia, mierząc do prokuratora. Temu wszakże kula tylko koło ucha przeszła, natomiast zraniona została jedna z obecnych między publicznością osób. Drugim strzałem Skokan zadał sobie ciężką ranę, poczem dopiero zdołano mu rewolwer wyrwać z ręki. Odtąd wszyscy oskarżeni, stający przed sądem mają być poddawani najściślejszej rewizji.

Najecekawszym jednak był może odegrany przed kratkami sądowymi epilog dramatu, którego treść zajmujący stanowiąc może materiał do studyów nad tutejszymi stosunkami obywatelowo-społecznymi. Bohater zowie się Kirchner, jest on z zawodu biegłym bardzo i utalentowanym rysownikiem i rytownikiem, a przytem z wrodzonej inklinacji.... Don Juanem

Przed 18 laty, w 23 roku życia ożenił się Kirchner i przez lat parę cieszył się szczęściem małżeńskim, a dochody z malarstwa i współpracownictwa do pism ilustrowanych, wystarczały na utrzymanie zwiększonej przez przyjście na świat dwoj-

ga dzieci, rodziny. Po sześciu latach jednak te więzy obowiązku stały się dla Kirchnera niewystarczające, więc więzami serca połączył się z niejaką Maryanną Rössel i zamieszkał pod jednym z nią dachem, wywiązując się przy tem sumiennie z obowiązków, jakie na nim, jako na głowie rodziny, względem właściwego ogniska domowego ciążyły. Przez dłuższy czas dochody z prac artystycznych, które do 6000 zł. wzrosły, pozwalały Kirchnerowi na opędzenie wydatków dwóch ognisk domowych. Ale p. Kirchnera zaczęło już nudzić i nużyć długie śleczenie z ołówkiem i ryłcem w rękę; począł on coraz mniej pracować, przez co oczywiście dochody się zmniejszyły, a że wydatki pozostały te same, trzeba się więc było uciekać do kredytu. Konsekwentne czerpanie w tem źródle wytworzyło już z początkiem ubiegłego roku sytuację bardzo przykłą, w chwili jednak gdy katastrofa zdawała się niechybna, zjawia się niespodziewanie wybawca w osobie pewnego zamożnego kapitalisty nazwiskiem Curio, który poznawszy Kirchnera, taką odrazu do niego poczuł sympatyę, że nie tylko z materialną przyszedł mu pomocą, ale go pod swój dach na stałą gościnę zaprosił. Bohater nasz zaproszenie to z wdzięcznością przyjął i zainstalował się u swego nowego przyjaciela, znajdując tam trzecie więzy, a to więzy interesu, nie zrzucając jednak bynajmniej dotychczasowych więzów obowiązku i serca. Źródłem tych nowych związków była okoliczność, że pan Curio jest żonaty, a jego połowica nie tylko podzielała sympatyę małżonka dla nowego przyjaciela, lecz uczuiciu temu pozwoliła nawet o wiele gorętsze i wymowniejsze przybrać formy, a

dla stwierdzenia szczerości swego afektu, trapiłemu kłopotami finansowymi Kirchnerowi, przychodziła bez wiedzy męża, o ile mogła, z materialną pomocą. Ten stan rzeczy przypadł Kirchnerowi do gustu, wkrótce jednak wyrodił widocznie u niego myśl, że zamiast czerpać małemi dawkami z kasy przyjaciela i to bez jego wiedzy, tylko dzięki uczynności żony, lepiej było stać się od razu panem całej kasy. Postanowił tedy usunąć małżonka z widowni. W chęci zamienienia tej myśli w czyn, a jak z przebiegu rozprawy wnosić można, nie bez wiedzy pani Curio, namawia Kirchner swego przyjaciela, by się z nim udał na bal maskowy i radzi mu by ze względu na zimno wziął na głowę czapkę, a kapeluszy balowy niósł w rękę. Na pierwszą część propozycji Curio się zgodził, natomiast rady co do użycia dwójki nakrycia głowy, nie usłuchał, lecz odrazu założył *chapeau claque* o dobrych widocznie sprężynach i temu ewentualnie zawdzięcza, że dziś należy jeszcze do liczby żyjących. Zaledwie bowiem wyszli z domu, Curio idący przodem otrzymuje w głowę, laską opatrzoną w gałkę ołowianą, kilka uderzeń tak silnych, że te pewnie byłyby go pozbawiły życia, gdyby nie wytrzymałość sprężyn kapelusza. Curio ogłuszony i krwią cały zalany, ucieka do domu, a przyjaciel-artysta znika w ciemnościach nocy.... Spotkali się dopiero przed kratkami sądowymi. Adwokat broniący sprawy tego zdobywcy serc kobiecych, starał się wyważyć dlań wyrok uwalniający twierdzeniem, że oskarżony jest umysłowo chory, a zatem nieporozumiały, ale trybunał, zgodnie z opinią rzeczoznawców, wywodził tych nie uwzględnił i uznał Kirchnera winnym zbro-

dni usiłowanego morderstwa, skazując go na 6 lat ciężkiego więzienia. Ciekawym szczegółem tego dramatu była okoliczność, że przy przesłuchaniu sądowym, wszystkie trzy kobiety związane z Kirchnerem silnie choć odmiennego rodzaju węzłami, wydały mu świadectwo jak najpochlebniejsze.... Kirchner zaprzeczał faktowi napaści, twierdząc, iż jakieś nieznane indywiduum wyskoczyło z za krzaków i ugodziwszy idącego przed nim przyjaciela znikło bez śladu, wszystkie zresztą inne szczegóły aktu oskarżenia uznał za zgodne z prawdą, nie widząc w nich nic wcale coby wykraczało przeciw etyce lub moralności. Ciekawe były istotnie te wywody Kirchnera, wygłaszane nie bez pewnej oratorskiej zdolności, a przytem pełne cynizmu i paradoksalnych twierdzeń. Utrzymywał on między innemi, że tryb życia, jaki prowadził, odpowiada właśnie charakterowi „miasta niewierności“ jakim jest Wiedeń, i z zapalem bronił zasady, że niewierność nie wyklucza miłości, lub, że barki mężczyzny dość są silne, by unieść ciężar kilku łańcuchów, wiążących go z kilkoma naraz sercami kobiecymi.

Ale dość już tej kryminalistyki, list mój bowiem zaczyna wyglądać na kartkę wyrwaną z jakiegoś romansu Gaboriau lub Montepin'a a że właśnie naprzykrzający się od kilku dni deszcz ustał, więc zmieniam pióro na laskę i idę szukać świeżego powietrza w opuszczonych alejach Prateru.

Wiedeń, w lipcu.

ELES.

miejsceowych. O popisie, odbyć się mającym, należy uwiadomić komisję krajową dla spraw przemysłowych. Podczas popisu odbywa się wystawa prac pisemnych, rysunkowych i t. p. wszystkich uczniów. Przy końcu roku szkolnego otrzymuje każdy uczeń wykaz swego zachowywania się i pilności, tudzież swego postępu w każdym poszczególnym przedmiocie nauki. Po ukończeniu nauki otrzymuje każdy uczeń świadectwo skończonej nauki uzupełniającej.

Każda zmiana tego statutu lub planu lekcyjnego wymaga zatwierdzenia c. k. Ministerstwa oświaty. Statut ten będzie przedmiotem dyskusji na posiedzeniu pełnej komisji i dopiero po przyjęciu go przez komisję i Wydział krajowy, może wejść w życie.

Zjazd Monarchów.

Politische Correspondenz zamieszcza następujący list z Berlina w sprawie zjazdu Wilhelma IIgo z carem:

„Prasa rossyjska dokonała tego, iż w Rosyji i we Francji powstało twierdzenie, jakoby Rosyja doznała od Niemiec kilkakrotnego upokorzenia. Że tak nie jest dowiedziono ze strony Niemiec wielokrotnie, zarazem jednak stwierdzono w Niemczech, że interesa handlu niemieckiego poniosły dotkliwe szkody przez rossyjską politykę handlową. Nie można też zrozumieć, jakby to stanowisko Niemiec i Rosyji względem siebie, mogło być zmienione co do istoty przez zjazd obu Monarchów. Przypuścić nawet nie można, aby ze strony niemieckiej próbowano usunąć złe urojenie przez Rosyję, a z drugiej strony nie jest bardzo prawdopodobnem, aby Rosyja zamierzała cofnąć zarządzenia, które przynoszą szkodę interesom Niemiec. Można więc przypuścić, że przedmiot ten, jako zarówno przykry dla obu Monarchów, wykluczony zostanie z treści rozmowy, jaką na zjeździe cesarza prowadzić będą. Skoro zaś wszystkim sferom politycznym wiadomo, że istniejące stosunki pomiędzy Niemcami a Austrią, uważane są w Niemczech za warunek niemieckiego bezpieczeństwa, więc też wykluczone jest przypuszczenie, aby Rosyja próbowała sprowadzić jakąkolwiek zmianę w stosunkach Niemiec do ich najbliższych sprzymierzeńców.

Z uwagi przeto na to, iż kwestya powyższe ze względu na ich naturę należy uważać za wykluczone z zakresu przedmiotów, jakie będą omawiane na zjeździe obu Monarchów, każdy musi dojść do wniosku, że zjazd cesarza Wilhelma II z carem Aleksandrem III nie zmieni nic w stosunkach Niemiec do mocarstw innych, jakkolwiek można mieć nadzieję, że zjazd ten przyczyni się do usunięcia pewnego niedowierzania, okazywanego przez sfery rossyjskie w obec polityki niemieckiej.

Według najnowszych doniesień, odjazd cesarza Wilhelma do Petersburga został o jeden dzień odroczone, nastąpi więc nie 14, lecz 15 b. m.

Jak donoszą do *Germanii* z Kiel, towarzyszyć będzie jachtowi cesarskiemu „Hohenzollern” cała flota manewrowa, t. j. pancerniki: „Baden”, „Bayern”, „Kaiser”, „Friedrich der Grosse”, „Zieten”, „König Wilhelm”, fregaty „Stein”, „Gneisenau”, „Moltke”, „Prinz Adalbert”, „Blitz”; flota torpedowa, złożona z 14 okrętów i awiseur „Falke”. Eskadra ta towarzyszyć będzie cesarzowi tylko do granicy wód niemieckich, na wody rossyjskie udadzą się tylko dwa okręty pancerne, jako towarzysze jachtu „Hohenzollern”.

Sprawa małżeńska króla Milana i królowej Natalii.

Dzienniki ogłaszają następujące telegramy wysłane przez królową Natalię w sprawie małżeńskiej i odpowiedzi na nie. Pierwsza depesza z dnia 25 sierpnia do prezydenta gabinetu Christicza brzmi:

„Król zawiadamia mnie, iż wniósł do naszego synodu podanie o rozwód. Proszę donieść mi, czy rada ministerjalna wie o tem.”

Christicz odpowiedział natychmiast:

„Mam zaszczyt donieść, iż król raczył zawiadomić swoje ministerstwo o uczynionym przez niego kroku.”

Telegram królowej do metropolity Teodozjusza brzmi:

„Król doniósł mi listownie, iż poczynił krok dla otrzymania rozwodu. Ani kanoniczne, ani cywilne prawo, nie zezwala na rozwód bez ważnych i istotnych powodów. Ponieważ w obecnym wypadku nie jest mi znanym żaden z takich powodów, nie zgodzę się nigdy. Ufam sprawiedliwości Przedwiecznego.”

Następnie wystosowała królowa do prezesa gabinetu Christicza następującą depeszę:

„Czy gabinet wie o tem, że gen. Proticz bawił tutaj (w Wiesbaden) przez sześć dni aby steroryzować mnie dla podpisania nielegalnego dokumentu? Utrzymuje on, iż posiada podpisany przez Christicza i Mijatowicza dokument upoważniający go do uwiezienia mojego syna.”

Christicz odpowiedział na to:

„Mam zaszczyt donieść, iż król porucił z wiedzą gabinetu gen. Proticzowi misję przywiezienia królewicza do Belgradu. Proticz posiada ku temu zupełne urzędowe pełnomocnictwo.”

Zeszłego czwartku telegrafowała królowa do metropolity Teodozjusza:

„W dzisiejszych dziennikach znajduję wiadomość, iż jestem już rozwiedziona. Proszę uprzejmie zawiadomić mnie, w jaki to sposób mógł być orzeczoną rozwód, skoro ja, królowa Natalia, nie otrzymałam żadnej zgody cytacyi. Do tej chwili nie mam w ręku żadnego w tej sprawie dokumentu.”

Na to otrzymała królowa następującą lakoniczną odpowiedź: Biskup Niszu da Pani odpowiedź na Jej telegram.”

Królowa do metropolity: „Zmuszoną jestem oświadczyć panu, iż dopóty nie przyjmę biskupa Niszu, dopóki nie dowiem się, przed którym trybunałem kościelnym została wniesiona skarga o rozwód. Ponieważ nie mam sobie absolutnie nic do wyrzucenia, nie lękam się światła. Nie zapominaj pan, iż przy pańskim sędziwym wieku nie musi być niedaleką godzina, w której przyjdzie ci stanąć przed najwyższym Sędzią i nie obarczaj swej duszy ciężkim grzechem.”

Metropolita odpowiedział: „Podanie o rozwód zostało wniesionem do synodu, a więc jedynie kompetentnej władzy niezawisłego serbskiego Kościoła.”

Królowa do metropolity: „Ponieważ synod nie jest kompetentnym do zajmowania się moją sprawą rozwodową i ponieważ takie postępowanie sprzeciwia się wysokim ustawom krajowym, przeto protestuję uroczysto przeciw podobnie niecnej niesprawiedliwości.”

Według najnowszych wiadomości z Wiesbadenu, są pewne widoki, że królowa Natalia, zrozumiałwszy należycie niekorzystności rozwodu, i przekonawszy się, iż nie może liczyć na żadną wysoką interwencję, zgodzi się ostatecznie na zaproponowaną jej separację: W razie zgodzenia się na postawione jej przez króla warunki, pobierałaby królowa 300.000 franków rocznej pensji. *Presse* pisze: Różne nadchodzące z Wiesbadenu wersje potwierdzają doniesienie dzienników serbskich, że królowa odwołała się o pomoc do cara, i że dotychczasowy jej upór należy przypisać zachęcenie ze strony pewnych kół rossyjskich.

Z Wiesbadenu telegrafują wreszcie do *N. fr. Presse*: Serbski Minister wojny, generał Proticz, udawał się do tutejszego prezydenta policyi z prośbą, aby był mu pomocnym przy odebraniu serbskiego królewicza. Prezydent policyi odparł na to, iż dopóty nie może interweniować, dopóki nie będzie miał w ręku orzeczenia sądowego, lub dopóki nie zostaną przeprowadzone rokowania dyplomatyczne.

Budap. Corr. zapewnia, że ani żaden członek Najw. Dworu, ani Minister spraw wewnętrznych, ani żadna inna decydująca osobistość, nie rozmawiała kiedykolwiek z królem Milanem o jego stosunku z małżonką. Podczas bytności w Wiedniu wyraziła wprawdzie królowa bez ogródek niezadowolnienie z polityki zagranicznej króla, po przybyciu jednak Milana przystała na to, by do Serbii nie wracać, lecz po wycieczce do kąpiel udać się na stały pobyt do Stuttgartu. Później domagała się natychmiastowego powrotu i weszła w związek ze wszystkimi malkontentami serbskimi, w skutek czego musiał król Milan zażądać rozwodu.

Z Rosyji.

(Drobne wiadomości.)

Kijewsk. Słowo z wiarogodnego, jak zapewnia, źródła dowiadyuje się, iż cesarz Wilhelm II-gi podczas pobytu swego w Rosyji, oprócz Petersburga, zamierza jeszcze zwiedzić niektóre większe miasta, a pomiędzy innymi Moskwę, Kijów i Odesę. Wiadomość ta potrzebuje, oczywiście, potwierdzenia.

Dekretem cesarskim konsul wielkobrytański, Henryk Grantz, został uznany za konsula generalnego Anglii dla gubernii Królestwa, oraz gubernij: kowieńskiej, grodzieńskiej i mińskiej; rezydencją konsula będzie Warszawa.

Nowoje Wremia donosi, że reforma straży pogranicznej odłożona została na czas nieograniczony. Tymczasowo ma wejść tylko w wykonanie podział straży na brygady.

Petersburski *Kraj* donosi: Bardzo wielu młodych Serbów przybywa teraz do Petersburga i wstępuje w szeregi armii rossyjskiej.

Są to po większej części synowie zamożnych rodziców, znanych z lojalności względem dynastji Kara-georgiewiczów. Młodzi ci ludzie dostają miejsc wolne stypendyjne w szkołach wojskowych, albo też wstępują do szkół junkrów. Predrag Nenadowicz, krewny Piotra Kara-georgiewicza, wstąpił przed paru miesiącami do szkoły junkrów, a w tych dniach otrzymał stopień oficerski.

W pięćdziesięciu guberniach Rosyji europejskiej, znajduje się 38.531 cerkwi z 44.559 duchownymi i 6.442 mnichami, 1.287 kościołów rzymsko-katolickich z 1.453 duchownymi, 780 zborów protestanckich z 471 pastorami, 37 kościołów armeński-gregoriańskich z 84 duchownymi, 349 synagog, 3957 meczetów z 7877 duchownymi.

Sprawa bułgarska.

Parlamentowi angielskiemu została przedłożona księga błękitna o bułgarskich i wschodnio-rumelijskich kwestyach. Zawarte w niej depesze w liczbie 331 wypełniają okres czasu od dnia 17 listopada 1886 do 17 grudnia 1887. Zbiór cały zamyka depesza sir Moriersa ambasadora W. Brytanii z Petersburga do lorda Salisbury'ego streszczająca jego rozmowę z p. Giersem. Ambasador mając udać się do Anglii wyraził zaniepokojenie, czy Europa nie znajduje się w przededniu nowej rewolucji w Bułgarii i dał lekko do zrozumienia, iż w razie takiego kataklizmu prasa angielska posadzałaby niezawodnie Rosyję o podsyćanie rewolucyjnych prądów. Na to odparł Giers: „Możesz pan z zupełnym spokojem udać się na swój urlop do Anglii. Bułgarzy mogą robić co im się tylko żywnie podoba. Mogą mordować się nawzajem, lub obwołać u siebie cesarstwo. Nie ruszymy nawet palcem aby temu przeszkodzić. Cała Bułgaria nie nas nieobchodzi.” W innej nocie wspomniano o następującem oświadczeniu Ministra spraw zagranicznych hr. Kalnoky'ego: „Nie da się zaprzeczyć, iż sprawa bułgarska nie przestaje być niepokojącym żywiołem w ogólnem położeniu politycznem a jej załatwienie byłoby widocznem polepszeniem sytuacji. Istotnym jednak punktem zaniepokojenia, zwłaszcza tym, który wymaga tyle z naszej strony ofiar, nie była sprawa bułgarska.

N. Wrem., podnosząc, iż w Europie panuje obecnie ogólne mniemanie, że kwestya bułgarska wypłynie teraz na wierzch, ostrzega przed tego rodzaju pogłoskami, i tak pisze:

„Na Zachodzie nadto się spieszą z domysłami, jakoby Rosyja miała zamiar opuścić swoje stanowisko wyczekujące i wziąć inicjatywę nowego postawienia kwestyi bułgarskiej. Niektóre dzienniki twierdzą nawet, że Rosyja już „zajęła się tą sprawą”. Wszystkie domysły o rozpoczętych jakoby układach, wszelkie pogłoski i plotki o warunkach, które niby mają szanse uznania ze strony gabinetu petersburskiego, są zupełnie przedwczesne. Nie ma na razie żadnego powodu do podobnego kroku. Zanim powód ten powstanie, potrzeba z zupełną dokładnością wyjaśnić wszelkie skutki polityczne zbliżającego się faktu, to jest, odwiezienia dworu naszego przez młodego cesarza Niemiec. Mówiliśmy już, że odwieziny te muszą przynieść owoce, zależne nie tylko od woli mającego przyjechać do Rosyji monarchy. Berlin, jak to wszystkim wiadomo, związany jest poważnymi zobowiązaniami względem Wiednia, a te właśnie zobowiązania wywołały niegdyś ochłodzenie się stosunków pomiędzy Rosyją i Niemcami. Otóż nie byłoby rozsądnem stawiać jeszcze raz kwestyę bułgarską na porządku dziennym, nie upewniwszy się co do istotnego zamiaru ze strony rządu niemieckiego poparcia naszych słusznych żądań i przywrócenia w Bułgarii należytego porządku rzeczy”. Kończy zaś dziennik słowami:

„Miną jeszcze tygodnie, a może i miesiące, zanim się należycie wyswietli, czy już czas wreszcie postawić kwestyę bułgarską na porządku dziennym i czy należy rozpocząć wymianę myśli pod tym względem z gabinetami europejskimi. Bardzo być może, że nawet po podróży cesarza Wilhelma IIgo uznane będzie za pożyteczne powstrzymać się nadal od tego kroku.”

Z Francji.

(Jeszcze odezwa hrabiego Paryża. Z komisji budżetowej, projekt jednolitych podatków. Z komisji wyborczej, projekt reorganizacyi wyborczej.)

Dzienniki republikańskie umiarkowane nie pochwalały rozporządzenia, na mocy którego skonfiskowana została odezwa hrabiego Paryża. *Temps* mniema, że krok ten był zupełnie niepotrzebny i nie logiczny, skoro dziennikom wolno było ogłosić odezwę w całej osnowie. Według *Temps* hra-

bia Paryża zaszkodził sobie, ale nie republiki tym aktem. Na konfiskacie zrobili niektóre dzienniki znakomity interes, gdyż zaciekawiona publiczność rozkupiła po kilka nakładów, a *Soleil* miał taki popyt na bulwarach, jakiego już dawno nie pamiętają.

Univers poświęca odezwie kilka uwag krytycznych. Ważną jest okolicznością — mniema ten dziennik — i w niej główna zasługa, że autor odezwy wystąpił jako pretendent w charakterze urzędowym. Konfiskata była dlań korzystną, ponieważ teraz wywołał ruch wzmocony. Chwila dla takiej manifestacyi była bardzo odpowiednią. Oportunizm, złożony z republikaństw umiarkowanych i z trwożliwych konserwatystów, którzyby chcieli za jakąkolwiek cenę uniknąć zmiany rządu, oportunizm ten już prawie zbankrutował a walka przenosi się coraz widoczniej na kwestyę istnienia lub nieistnienia, pomiędzy radykalizm a monarchię. Monarchia cesarska, którą może wybrało wielu z pomiędzy konserwatystów, przedstawia się na teraz skutkiem ważni nie tylko w rodzinie Bonapartych, ale i w obozie tej partyi, jako kreacya niemożliwa, a zatem hrabia Paryża ma pewne widoki pozyskania wielu żywiołów konserwatywnych. W odezwie ostatniej nie znajdujemy wprawdzie nic nowego, ale mowa jej stanowcza i bardzo wyraźna. W krótkości zwraca ona uwagę na szkody, które republika zrządzić musiała i w istocie zrządziła, jako też na dobre strony, które monarchia mieć może i mieć będzie.

W komisji budżetowej Izby deputowanych wystąpili Blatin i kilku jego przyjaciół z poprawką lepszego rozdziału podatku gruntowego. Poprawka miała na celu podwójną korzyść, ażeby najpierw zapobiedz dowolności rad generalnych przy repartycyi podatków, a powtóre, ażeby przez jednolitą podwyższenie podatków gruntowych obowiązywało w całym kraju jedno prawo, a skarb państwa odnosił większe korzyści. Podwyższenie byłoby według wnioskodawców wyniosło około 22 milionów franków. Minister skarbu Peytral, zapytany, jak się zapatruje na proponowaną reformę, odparł, że nie jest to dla niego rzeczą nową, bo sam w przeszłym roku projekt ten podniósł. Poczytuje go za doskonały, ale wykonanie ustawy nie zawisło od samego ministra, lecz od szefów departamentowych i dyrektorów generalnych, a dyrektor podatków bezpośrednich twierdzi, że przeobrażenie takie nie byłoby obecnie na czasie, ponieważ wymagałoby pracy, która dopiero w ciągu kilku lat może być uskutecznioną.

Wobec krótkiego już czasu, jaki Izba przed feryami ma jeszcze przed sobą, wątpliwą jest rzeczą, czy w tej sesji przyjdzie pod obrady projekt komisji wyborczej, która proponuje odnawiać część mandatów poselskich co trzy lata. Gdyby się projekt utrzymał, to czas trwania mandatów wielu deputowanych wynosiłby w takim razie sześć lat, bo tylko część posłów wylosowanych ustępowałaby z Izby, a na ich miejsce przybywaliby wybierani co trzy lata. W razie przyjęcia zasady wyborów okręgowych, po zniesieniu zbiorowych, każdy z okręgów wyborczych przystępowałby co trzy lata do ponownego wyboru połowy swoich deputowanych, zdarzyłoby się więc mogło, że ci sami zajmowaliby znowu miejsca w Izbie, skoroby wybory nie odmówili im swego zaufania nadal.

KRONIKA

Lwów, 12 lipca.

— **Subwencye c. k. Ministerstwa oświaty.** Rada szkolna krajowa przesłała polecenie względem wypłacenia do rąk dyrektora gimnazjum św. Anny w Krakowie p. Kulczyńskiego, kwoty 600 zł., przyznanej przez Ministerstwo wyznań i oświaty na wydanie księgi pamiątkowej z okazji jubileuszu tegoż gimnazjum odbyć się mającego w roku bieżącym. — Na cele katedry patologii ogólnej i doświadczalnej prof. Adamkiewicza w Krakowie, przyznało Ministerstwo na r. 1889 nadzwyczajny dodatek w kwocie 500 złr., z zastrzeżeniem konstytucyjnego zatwierdzenia.

(m) **Koło literacko-artystyczne** przeniósł się — jak wiadomo — z dotychczas zajmowanych lokalności w kamienicy p. K. Kisielki przy placu Maryackim, do gmachu hr. Skarbka, gdzie zajęło część lokalności po kasyne narodowem. Wczoraj wieczorem odbyło się uroczyste otwarcie nowego lokalu przy licznym udziale członków Koła i ich rodzin. Prezes Koła p. A. Wilczyński zagaił zebranie serdeczną przemową, poczem p. Biernacki (Rodoć) wygłosił wiersz okolicznościowy — jak zwykło — tryskający dowcipem i życiem. Nastąpił potem produkcje muzyczne i deklamacyjne, w których brali udział pp. Posselt, uczeń Wolfsthal, Wszechlęski, Borkowski, Niewiadomski i pani Stachowicz. P. Fiszer przedstawił znakomitego swego „Żeniackiewicza” a uroczy-

stość zakończono tańcami, które przeciągnęły się do późnej godziny.

— **Nauczyciele szkół ludowych** we Lwowie odbyli dnia 11 b. m. poufne zgromadzenie w szkole Szaszkiewicza, pod przewodnictwem dyr. Czapelskiego. Uchwalono wnieść petycję do Rady miejskiej o polepszenie bytu, a to w obec ciągle wzmagającej się drożyzny we Lwowie. W tym celu wybrano deputację, złożoną z dyr. Szpetmańskiego, Korpaka i Mięsowicza, która uda się do p. prezydenta miasta z prośbą o poparcie sprawy. Nadto wybrano komisję złożoną z dyr. Kościuka, Opałka i Mięsowicza, której zadaniem będzie pod hasłem: „żądacie od nas pracy, lecz nie pozwólcie żyć nam w niedostatku“, przedstawić żądania nauczycieli publicznych i faktami wykazać opłakany stan materialny nauczycielstwa ludowego lwowskiego.

— **P. Leon Menkes**, rodem ze Lwowa, otrzymał wczoraj w Uniwersytecie tutejszym stopień magistra farmacji.

— **Festyn weteranów wojskowych**. W niedzielę, dnia 16 b. m., odbędzie się wspólny festyn w ogrodzie Kiselki nad stawem, w razie zaś niepogody w następną niedzielę. Dochód przeznaczony na założenie funduszu stypendyjnego dla sierót po zmarłych członkach korpusu c. k. weteranów wojskowych z powodu 40-letniego panowania Najj. Pana i 10-letniej rocznicy istnienia korpusu.

— **Kolonie wakacyjne**. Wyjazd I. seryi kolonii wakacyjnej chłopów nastąpi w niedzielę, d. 15 bm., o godzinie 5 rano, koleją Państwową do Skolego, a dalej do Huty Korostowskiej. Rodzice lub opiekunowie mają przyjechać do kolonii wakacyjnej chłopów przystawiać na główny dworzec najpóźniej do godziny 4 1/2 rano.

Kolonie wakacyjna dziewcząt wyjedzie we czwartek, d. 19 bm., o godzinie 5 rano, koleją Państwową do Hrebenowa na pięciodobny pobyt i powróci w piątek, dn. 24 sierpnia br., w nocy z piątku na sobotę, o godzinie 1 1/2 do Lwowa.

— Dzięki szczególnej uprzejmości Dy. ekcyi kolei Państwowej, zatrzyma się pociąg przez dwie minuty dn. 19 bm. przy budce nr. 27 na Zeleniance, tuż przed budynkiem, w którym umieszczona jest kolonia wakacyjna dziewcząt. I. seryi kolonii wakacyjnej chłopów powróci do Lwowa w niedzielę, dn. 6 sierpnia br., a II seryi wyjedzie ze Lwowa we środę, dn. 8 sierpnia br., o godzinie 5 rano, powróci zaś do Lwowa we czwartek, dn. 30 sierpnia.

— **Stan powietrza**. Barometr opada. Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe, dnia 12 b. m., według obserwacji stacji Szkoły politechnicznej: Wiatr przeważnie zachodni, średnia temperatura doby około 15°C, stan nieba zmienny, wilgoć powietrza się zwiększa, deszcz.

Średnia temperatura ubiegłej doby była +19.7°C, najwyższa temperatura była wczoraj w południe, najniższa zaś dziś w nocy; pierwsza wynosiła +24.6°C, druga +13.4°C.

Stan barometru był dziś o godzinie 9 rano zredukowany na poziom morza 755.4 mm. Opad deszczu był wcale nieznaczny.

— **Dla dotkniętych powodzią** w kraju złożono następujące dalsze datki:

w starostwie nadworniańskim: starożakonni w Nadwórnie 50 zł., g. k. pleban w Delatynie 2 zł., obszar dworski w Hawryłowce 8 zł. 30 ct., gmina Neudorf 2 zł. 60 ct., Dobrotów 4 zł., kasa zaliczkowa w Nadwórnie 20 zł., g. k. parafianie w Mikuliczynie 6 zł. 34 ct., w starostwie rzeszowskim: parafianie w Przewrotnem 10 zł., w Połomy 5 zł., w Strzyżowie 30 zł., w Błażowie 5 zł., w Krasnem 8 zł. 30 ct., gmina Strzyżów m. 28 zł. 35 ct., Brakowiec 9 zł., Kielnarowa 7 zł. 10 ct., Futoma 5 zł. 70 ct., Szklary 4 zł. 65 ct., Rudna wielka 4 zł. 30 ct., Brzeżanka 3 zł. 20 ct., Połomya 3 zł., Błodowa 2 zł. 30 ct., Żarnowa 2 zł. 20 ct., Sołomka 2 zł. 20 ct., Terliczka 2 zł. 10 ct., Dylegówka 1 zł. 80 ct., Baryczka 1 zł. 73 ct., Drabinińska 60 ct., Krasne 4 zł. 49 ct., zbór izraelski w Czudecu 3 zł. 40 ct.;

w starostwie wadowickim. towarzystwo oszczędności i pożyczkowe w Andrychowie 10 zł. (C. d. n.)

— **Do Rady powiatowej** żydaczowskiej, przy wyborze uzupełniającym, wybrany został c. k. sędzia powiatowy, Mikołaj Herasymowicz.

— **Zwłoki chłopca** 14-letniego znaleziono d. 6 b. m. w ogrodzie włościanina Michała Atamaniuka w Pistyniu, pow. kosowski. Przy oględzinach oprócz sznura na szyi, spostrzeżono także znaki ciężkiego pobicia. Pomiędzy chłopcem, nazwiskiem Antoni Oreszczuk, służył u Atamaniuka i dla niewiadomych powodów d. 2 b. m. zbiegł ze służby poczem się ukrywał aż do dnia, w którym znaleziono jego zwłoki. Tajemnicza ta zbrodnia jest przedmiotem dochodzenia sądowego.

— **W Uniwersytecie Jagiellońskim** d. 11 b. m. pp. Cyryl Dolnicki, rodem z Chyłczy i Feliks Lic, rodem z Wysoki w Galicyi, otrzymali stopień doktora wszech nauk lekarskich; zaś pp. Juliusz Aleksandrowicz, rodem z Jordana w Galicyi, stopień doktora praw.

— **Budowa gimnazjum**. Według korespondenta lwowskiego *Czasu* p. Minister dr. Gautsch zarządził naprawę budynku gimnazjalnego w Przemyśle w rozmiarach najniezbędniejszych dlatego, że równocześnie zadecydował budowę nowego gmachu dla gimnazjum przemyskiego. Stanie on obok dzisiejszego gimnazjum na placu, który zajmuje dziś ruina byłego kościoła jezuitów. Przygotowania do tej budowy (rozebranie tej ruiny i ułożenie planów i kosztorysów) już zarządzone.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Warszawie ks. Franciszek Gozdowski, regens kancelaryi konsystorza generalnego archidiecezyi warszawskiej, licząc lat 40.

Warszawska *Gazeta Polska* otrzymała telegraficzną wiadomość o śmierci słynnego inżyniera Polaka, Stanisława Janickiego, współpracownika Lessepsa przy budowie kanału Sueskiego.

W Smichowie pani Anna Holub, matka znanego podróżnika po Afryce.

W Paryżu słynny grawer François, uczeń Duponta, członek paryskiej Akademii sztuk pięknych, w 77 roku życia.

Tamże wiehrabia Lorgeril, gorliwy rojalista, po roku 1875 członek senatu, autor pełnych wdzięku poezji lirycznych przeżywszy lat 77.

— **Wypadek ks. Battenberga**. Według depeszy z Darmstadt, d. 9 bm., książę Aleksander Battenberg miał fatalny wypadek w drodze, wracając do Heiligenberg z zamku Seeheim, gdzie odwiedził mieszkającego tamże w. księcia. W miejscu, gdzie droga jest bardzo wąska, spłoszył się koń i zwrócił się ku stromemu przepaści, mającej 200 metrów głębokości. Służący zeskoczył, lecz nim zdolał ująć konia, runął powóz wraz z koniem do przepaści. Ks. Aleksander, który wypadł z powozu, chwycił się sterujących konarów, a koń i powóz potoczyły się dalej. Kawałki rozbitego powozu, zatrzymały się w zaroślach, a koń runął z wysokości 200 stóp do płynącego w dole strumienia. Koń skaleczył się ciężko, lecz dziwnym sposobem nie zabił się. Książę Aleksander odniósł rany na ciele i czuje mocny ból w krzyżach. Przedewszystkiem jednak zaraz po wypadku zajął się ks. Aleksander koniem, który pochodzi z Bułgarii. Lekarz mniema, iż książę nie odniósł wewnętrznych obrażeń i że nie należy się obawiać z tego wypadku złych skutków. Kto widział miejsce, gdzie książę Aleksander runął, ten poczyta to za cud, że książę wyszedł cało z tego wypadku.

— **Ogromny pożar** srożył się onegdaj w Warszawie. Ogień wybuchł około godz. 2 po północy w drewnianych remizach przy ul. Pańskiej i rozszerzył się z taką gwałtownością, że lokatorowie sąsiednich zabudowań mieszkalnych nie mogli się wydostać z mieszkań, jedynie bowiem wyjście zagroziło im wał płomieni. W fatalnej tej sytuacji dzielna straż pożarna pracując z prawdziwym poświęceniem, ocaliła życie około 40 osobom, wynosząc je z płomieni. Pomiędzy ocalonymi tym sposobem znajdowały się przeważnie omdlałe już kobiety i dzieci. Dzienniki warszawskie przepełnione są słowami najwyższego uznania dla dzielnych strażaków.

— **Na wyścigach konnych** w Moskwie, w czwartym dniu biegów nagrodę Dęgorukowską w sumie 2700 rubli, tudzież puhar i medal dla właściciela stada, przedstawiający wartość 300 rubli, wzięła „Mira“ Leopolda Kronenberga. Nagrodę 1000 rubli w biegu „Herbelewski“ wzięła „Arkonia“ p. Juliana Ursyna Niemcewicza.

— **Sędziwy wiek**. W Tomsku, jak donoszą dzienniki rosyjskie, mieszka starzec Grzegorz Korolkow, liczący 123 lat wieku, zesłany przed laty na Syberję za jakąś zbrodnię.

— **Przeniewierstwo w Rumunii**. Z Bukaresztu donoszą, że w zarządzie szpitalów cywilnych odkryto tam sprzeniewierzenie sum znacznych, bo obliczonych na miliony. Zarząd ten posiada wiele szpitali w różnych miastach, a wydatki na nie pokrywa dochodami z olbrzymich dóbr i zapasów gotówki. Z powodu tego zarządzono śledztwo sądowe i udzielono dymisy obu dyrektorom, A. Photinie i Szymonowi Mihailescu, który był niegdyś współnikiem bankiera petersburskiego, Warszawskiego, w przedsiębiorstwie dostaw dla armii rosyjskiej. Naczelne kierownictwo zarządu szpitalami w Rumunii spoczywało dotąd w ręku prezydenta senatu, księcia Dymitra Ghiki.

— **Fałszerze banknotów**. Rząd francuski jest podobno już na tropie bandy fałszerzy, którzy fabrykowali noty banku narodowego francuskiego, opiewające na 500 fr. W tych dniach aresztowano właśnie w Brukseli dezertera z wojska francuskiego, niejakiego Duplessis, który w stolicy Belgii wiódł życie wystawne, trzymał konie i powozy, wydawał świetne bankiety itd. Duplessis został aresztowany w czasie uczty, jaką przyjaciółom dawał w swym domu.

— **Przyjemności głośniejszych ludzi**. Dzienniki szwajcarskie donoszą, iż dr. Morell Mackenzie, bawiący obecnie w Zurichu, nie może uczynić ani jednego kroku bez towarzystwa ciekawych. W tych dniach chciał on odbyć na statku parowym podróż naokoło jeziora zurychskiego, ale i tam ciekawci nie dali mu spokoju,

a byli tak natrętni, że lekarz Fryderyk III na pierwszej stacji musiał wysiąść i uciec do dołki, by przynajmniej przez chwilę nie być narażonym na ustawiczne a nużące odpowiedzi na pytania itd. Złośliwe dzienniki donoszą, iż spokój lekarza zakłócają najbardziej... kobiety. By w takich warunkach podróż po Szwajcarii przyczyniła się do wzmocnienia sił sławnego laryngologa — wypada powątpiewać.

— **Pożar lasu**. W Osterdalen w Szwecyi. spalił się w tych dniach las, przedstawiający wartość 400.000 koron.

— **Towarzystwo polskie w Londynie** wybrało komisję z sześciu wychodźców Polaków złożoną, której poleciło zebranie funduszu na odnowienie pomnika wystawionego na emmentarzu Highgate, pod Londynem, dla zmarłych w Anglii: Wojciecha Darasza, Jana Ostrowskiego, Ludwika Oborskiego, Feliksa Nowosielskiego, Karola Stolzmana, oficerów, i Stanisława Worcella, posła na sejm z 1831 roku. Towarzystwo na restaurację pomnika ofiarowało 5 funtów szterlingów, zaś cała potrzebna kwota wynosić ma około 20 funtów czyli 300 franków.

— **Książę Marlborough**. Potomek słynnego wodza angielskiego, ks. Marlborough, głośny w Europie z powodu swego procesu rozwodowego i sprzedaży galerii obrazów Blenheimskiej, przywrócenia dawnej świetności swego rodu szukał w związkach Hymenu. Ożenił się też przed kilkunastu dniami z bogatą wdową, która jest najpiękniejszą kobietą w stolicy Nowego Świata. Dla tej piękności ożenił się z nią jej pierwszy mąż, stary, kaleka i chorowity; przeżywszy z nią czas bardzo krótki, pozostawił jej skromny spadek w postaci 150.000 dolarów renty rocznej. Dzienniki zagraniczne donoszą, że piękność nowej księżnej Marlborough tak dalece zachwyciła burmistrza New-Yorku, który dawał jej ślub, że przy składaniu jej życzeń, nie mógł się powstrzymać od tego, by na policzku jej nie złożył głośnego pocałunku.

— **Jedwabna trawa**. Państwo Flory daje nam nową pożyteczną roślinę. „Revue Scientifique“ donosi, że Anglicy zajęci są pielęgnowaniem w swoich koloniach rośliny zwanej „jedwabną trawą“, która dziko rośnie nad brzegiem rzek i jezior w środkowej Ameryce. W północnych Stanach Zjednoczonych pojawiły się już wyroby z tej rośliny, której włókno może pomyślnie rywalizować z lmem i jedwabiem. Maszynny, urządzone do przeróbki tego włókna, dotąd jeszcze nie dały pożądaných rezultatów, można jednak żywić nadzieję, że wkrótce wydoskonalone zostaną i dadzą nam nowy materiał na nasze ubrania i meble.

— **Ważnego wynalazku** do celów strategicznych dokonał angielski major Watkin. Jestto przyrząd, ułatwiający wyszukanie stanowiska artylerii nieprzyjacielskiej. Wynalazca otrzymał od swego rządu wynagrodzenie w formie pensji rocznej przez lat 10, w sumie 1000 funtów szterlingów wypłacanej, tudzież 25.000 funtów ryczałtowo.

— **Edgar Mortara**. Wielkim wypadkiem zeszłego tygodnia w Madrycie było kazanie, wobec dworu i nieprzebranych tłumów, w kościele św. Józefa, ojca Mortary.

Z okazji tej, miejscowy korespondent „Figara“ przypomina głośną przed trzydziestu laty sprawę dziecięcia Mortary. Urodził się on w roku 1851 w Bolonii w rodzinie żydowskiej. Gdy miał rok zachorował ciężko i stracono nadzieję przywrócenia do życia niemowlęcia. Pozostawiona z nim sama na chwilę niańka, widząc, że kona, ochrzciła je z wody. Wkrótce potem dziecko wyzdrowiało. Służąca przez długi czas bała się powiedzieć o tem jego rodzicom, dopiero po kilku latach wyznała im prawdę. Przywiązani fanatycznie do swojej wiary, na wieść tę wpadli w szalony gniew i rozpacz. Sprawa doszła do Piusa IX. Ten, przekonawszy się, że rodzice nie zgodzą się nigdy dać synowi chrześcijańskiego wychowania, rozkazał oddać go kolegium katechumenów w Rzymie. Rozkaz ten był prawem, gdyż Ojciec święty był wówczas władcą Państwa kościelnego, a Bolonia leżała w jego obrębie.

Edgar Mortara, który na chrzcie z ceremonii przyjął imię Piusa-Marii, okazywał od najmłodszego wieku niepospolite zdolności. W trzydziestu latach zapragnął wstąpić do zakonu.

Przyjęto go jako postulanta do klasztoru Augustyanów w San Pietro in Vincoli i w 19 latach wykonał solenne śluby. W roku 1870 Włosi byli panami Rzymu. Mortarę zapisano na listę konspiracyjną. Antypapiści skorzystali z tej sposobności, dla urządzenia manifestacji. Wojsko oteczyło klasztor, postanawiając wydość przemocą młodego zakonnika, lecz ten zdolał umknąć pod przebraniem i przedostał się do Austrii. Po trzyletnim w niej pobycie udał się do Francji i przebywał tam przez lat 9. Od sześciu lat jest w Hiszpanii, stynąc z enót i wymowy. Ojciec Mortara ma obecnie lat 37, jest znakomitym polyglotą — posiada aż 20 języków.

— **Cesarz brazylijski**, bawiący w Aix-les-Bains, odzyskał zdrowie w zupełności i dnia 5 sierpnia rozpocznie podróż do Rio de Janeiro.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

— **Staraniem Reprezentacji Zjed. Tow. Przyjaciół Sztuk Pięknych we Lwowie** urządzoną została w hotelu George'a (sala Frohsin) wystawa największego obrazu mistrza Jana Matejki „Kościuszkę pod Racławicami“. Ceny wstępu: w dni powszednie (oprócz poniedziałku) 20 ct., w niedzielę i święta 10 ct., w poniedziałek 50 ct. Wystawa jest otwartą codziennie od godziny 10 rano do 6 wieczór i trwać będzie do 15 lipca b. r.

Kraków, 11 lipca.

Pracownia Matejki przy ul. Krupniczej dzisiaj została do szczeru rozrzuconą. Ze skromnego i ubożuchnego tego przybytku sztuki, wyszły na świat dzieła: „Kazanie Skargi“, „Rejtan“, „Unia Lubelska“. Historyczny ten kącik ostatnimi czasy zajmował Kazimierz Pochwański i zawsze artyści najchętniej zajmowali tę pracownię Matejki przez winną część dla mistrza.

Korespondencya Redakcyi.

Wny p. Tomasz Niedzielski c. k. kapitan pens. w Kołaczycach. Chciej WPan donieść, jakie numera nie doszły, a natychmiast przesłemy. Gdyby podobne wypadki i nadal się ponawiały, chciej WPan nas zawiadomić, a poczynimy u c. k. Dyrekcji poczt starania, aby nieporządki usunąć. Z naszej strony winy nie ma; każdy numer jak najregularniej jest ekspedywany.

Notatki literacko-artystyczne.

Akademia umiejętności w Krakowie powzięła zamiar wydawania przedruków rzadkich utworów literatury w języku polskim i łacińskim pisanych, celem uprzywilejowania ich wykształconemu społeczeństwu a szczególnie uczonemu światu polskiemu.

Zadanie to przejęła istniejąca przy tejże Akademii komisya dla badań w zakresie historii literatury i oświaty w Polsce i uchwałą swą z d. 11 czerwca b. r. postanowiła zamiar powyższy, w jak najkrótszym czasie w czyn wprowadzić. Uchwalono mianowicie, że:

1. „Biblioteka pisarzy polskich wydania Akademii umiejętności w Krakowie“ będzie obejmowała przedruki rzadkich utworów literatury w języku polskim lub łacińskim pisanych, przedewszystkiem XVI w. i przeważnie takich, które nie były wydane w Bibliotece polskiej Turowskiego, oraz dawne zabytki polskiej literatury dochowane w rękopisach.

2. Wychodzić będzie w formie i na wzór Biblioteki Turowskiego w zeszytach, obejmujących jeden tylko utwór bez względu na jego obszerność, lub kilka utworów, ale bądź tego samego autora, bądźto odnoszących się do tego samego przedmiotu.

3. Wydawca pewnego utworu (polskiego) powinien przygotować rękopis do druku, modernizując pisownię, zachowując wszystkie właściwości językowe, objaśniając w odsyłaczach wyrazy przestarzałe, oraz podając na końcu spis alfabetyczny tych, których niema w słowniku Lindego. — Wolno wydawcy poprzedzić rzecz wstępem, który w żadnym razie nie może być osobną rozprawą, ani przechodzić obszernością kilku stron druku. Wydawca dostaje zwrot kosztów przepisywania i ma prawo do honorarium, według norm przyjętych w komisjach akademickich.

Na temże posiedzeniu wybrano komitet redakcyjny, mający kierować całem wydawnictwem. Przewodnictwem nad nim objął prof. dr. Stanisław hr. Tarnowski, sekretarz generalny Akademii umiejętności. W skład komitetu weszli następnie pp. dr. Michał Bobrzyński, prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego, członek zwyczajny Akademii umiejętności, dr. Józef Kostafiński, prof. uniw. Jagiell., czł. zwycz. Akad. umiej., dr. Władysław Wisłocki, kustosz Biblioteki Jagiellońskiej, czł. zwycz. Akad. umiej., jako reprezentanci trzech wydziałów Akademii, oraz pp.: ks. dr. Władysław Chotkowski, prof. Uniwersytetu Jagiell. i dr. Stanisław Tomkowicz, członkowie komisji literackiej. Sekretarzem komitetu jest dr. Józef Korzeniowski, który osobną odezwą zwraca się do znanych na polu literatury pracowników z zaproszeniem do wzięcia udziału w powyżej objaśnionem przedsięwzięciu Akademii. Każda wiadomość o jakimkolwiek dziele, mogącem wejść w ramy tego wydawnictwa, będzie dla komitetu pożyteczną wskazówką. Pożądaną jest jak najrychlejsza odpowiedź ze względu na potrzebę wczesnego ugrupowania i przygotowania materiału.

Adres: Dr. Józef Korzeniowski. ul. Smoleńska, l. 13, II piętro.

GOSPODARSTWO I HANDEL

** Targ zbożowy. *) Dnia 12 lipca 1888 r.

Lwów, pszenica 6:20 do 6:70, żyto 4:40 do 4:75, jęczmień browarny 4— do 5—, owies 4:30 do 4:85, groch 4:50 do 10:5, wyka 4:50 do 5—, rzepak 9:50 do 10:15, linianka — do —, konieczyna czerwona 24— do 35—, konieczyna biała 20— do 30—, konieczyna szwedzka 30— do 36—.

Tarnopol, pszenica 6— do 6:55, żyto 4:15 do 4:55, jęczmień browarny 3:90 do 4:85, owies 3:75, do 4:45 groch 5:10 do 10—, wyka 4:30 do 4:75, rzepak 9:50 do 10:50, linianka — do —, konieczyna czerwona 17— do 36—, konieczyna biała 30— do 36— konieczyna szwedzka 30— do 35—.

Podwołoczyska, pszenica 6:10 do 6:45, żyto 3:80 do 4:20, jęczmień 3:60 do 4:75, owies 3:50 do 4:25, groch 5:10 do 9—, wyka 4:50 do 5:10, rzepak n. 9— do 10:40, linianka — do —, konieczyna czerwona 28— do 33—, konieczyna biała 30— do 36—, konieczyna szwedzka 28— do 35—.

Czerniowce, pszenica 6:30 do 7—, żyto 4:30 do 4:80, jęczmień 4:20 do 5:30, owies 3:30 do 4—, groch 4:40 do 9—, wyka 4:10 do 4:80, rzepak 9:50 do 10:10, linianka — do —, konieczyna czerwona 18— do 34—, konieczyna biała — do —, konieczyna szwedzka — do —, tymotka 20— do 30—.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Chmiel od 5— do —55 zł. nominalnie za 56 kilo, loco Lwów, bez odbiorcy.

Okowita gotowa za 10:000 litrów pr. loco Lwów 29:50 do 30:75 zł.

Tylko gotowa pszenica i żyto znajdujące odbiorcy.

Spirytus poszukiwany.

*) Przedruk wzbroniony.

OSTATNIA POCZTA

Czas donosi, iż Ministerstwo spraw wewnętrznych zatwierdziło plany i kosztorysy znaczniejszych budowli regulacyjnych na Wiśle pod Brzyściem i Pławiem. Koszt tych budowli ze skarb państwa poniesie się mające, więc z wyłączeniem udziałów konkurencyjnych, preliminowano w kwocie 16.345 zł.

Najdostojniejsza Arcyksiężna Stefania przebywająca obecnie w Schemnitz w odwiedzinach u ks. Kobergskiej, zwiedzała onegdaj huty do wytopiania srebra i zakłady górnicze.

Prezydent ministrów Tisza udaje się na trzytygodniowy pobyt do Ostendy.

Fremdenblatt pisze w artykule komunikowanym:

Kwestya załatwienia galicyjskiej sprawy propinacyjnej, która w relacjach goniących za sensacyjnymi doniesieniami wiedeńskich korespondentów pism galicyjskich, stała się przedmiotem dziwnych niekiedy kombinacji, znajduje się obecnie, według otrzymanych przez nas informacji, jeszcze w bardzo niewyraźnym stadium. Jak nam donoszą, zbiera się w dniach najbliższych w Ministerstwie spraw wewnętrznych komisya ministeryalna, która weźmie pod obrady wypracowane przez galicyjski rząd krajowy zasady ustawy krajowej dla załatwienia tej kwestyi. Dopiero wówczas, gdy narady te nabiorą ściśle określonej formy, będą mogły rozpocząć się rokowania z Wydziałem krajowym. Z tego cośmy powiedzieli, można przekonać się, jak wiele jeszcze i trudnych stadyów musi przejść projekt, i jak nierozsądnym jest dzisiaj już mówić o rokowaniach z tym lub owym zakładem bankowym w interesie finansowania indemnizacji propinacyjnej.

Presse pisze: Ze względu, iż niektóre dzienniki wiedeńskie i część prasy galicyjskiej, kolportują w tendencyjnym widocznie zamiarze, doniesienia o wysłaniu członków parlamentu, stwierdza *Montags Revue*, iż pogłoski te pozbawione są wszelkiej politycznej podstawy. Nie wzmiankowaliśmy nie dotychczas o tych pogłoskach, albowiem już sam sposób ich, w jakiej je rozszerzano i komentowano wykazywały wyraźnie ich tendencje i zbyt przereczystym był zamiar przedstawienia wybitnej działalności niektórych deputowanych prawicy, zwłaszcza w sprawie spirytusowej, jako bynaj-

mniej nie bezinteresownie patryotycznej. Co się tyczy przede wszystkim zachowania się niektórych wiedeńskich korespondentów pism polskich, to panowie ci starają się widocznie brak dobrych informacji zastąpić zuchwałstwem inwenyji. Korespondenci ci słyszeli zaledwie, że gdzieś dzwonią, nie wiedzą jednak gdzie i jak. Zresztą nie trudno im kombinować, iż ubiegła kampania parlamentarna z jej długą i mozolną akcją na polu niestałego opodatkowania, nie pozostanie w miejscu decydującem bez uznania dla tych urzędników, którzy odznaczyli się w sposób wybitny w tych pracach. Wyszczególnienia te nastąpiły już rzeczywiście, mianowicie szef sekcji Baumgartner otrzymał dyplom barona, przewodniczący biura prezydyalnego w Ministerstwie skarbu, radca sekcyjny dr. Korytowski otrzymał tytuł i charakter radcy ministeryalnego, szef sekcji Pokorny, order korony żelaznej kl. III, a wicesekretarz ministeryalny Bernacki, krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa.

Z Pragi donoszą, iż marszałek ks. Lobkowitz nie wystosował do dra Schmeykala żadnego pisma w sprawie niemiecko-czeskiej ugody. Wskutek tego dr. Schmeykal, który dopiero w sobotę powrócił z Karlsbadu do Pragi, nie mógł zwołać komitetu wykonawczego niemieckich posłów sejmowych.

W liście peszteńskim do *Polit. Corr.* zaprzeczano stanowczo pogłoskom rozsiewanym przez dzienniki opozycyjne, jakoby skutkiem ostatniego nadzwyczajnego pojedynczego wystąpienia w Delegacji przewodcy opozycji umiarkowanej hr. Appony'ego, miało zajść częściowe przekształcenie gabinetu z uwzględnieniem wstąpienia do niego tego męża stanu i jakoby była w toku fuzya stronnictw. Natomiast nabiera coraz więcej podobieństwa przypuszczenie, iż opozycja poczynna przekonywać się powoli o bezskuteczności i błędności swojego dotychczasowego postępowania.

Położenie finansów węgierskich — jak dalej donosi *Polit. Corresp.* — poprawia się ciągle i stale. Dochody w czerwcu były o 1.7 milionów zł. większe niż roku zeszłego, a pomimo niezwykle obfitej dotacji kas państwowych, ulokowanych jest obecnie w różnych bankach przeszło ośm milionów złr. Jeżeli tedy nie zajdą żadne nowe zakłócenia, ministerstwo skarbu nie będzie zniwolonem prawdopodobnie apelować dla pokrycia potrzeb państwowych do targu pieniężnego.

Nabiera prawdopodobieństwa pogłoska, że cesarz Wilhelm wyjedzie w późnej jesieni do Strasburga. Dzienniki donosząc o tem zaznaczają, iż cesarz Fryderyk wypowiedział zamiar rezydowania co roku przez czas krótki w krajach koronnych, i że panujący monarcha chce pod tym względem spełnić życzenia swojego ojca.

Germania zaprzecza doniesieniu dzienników o zebraniu się w Fuldzie episkopatu pruskiego dla ułożenia adresu hołdowniczego do cesarza Wilhelma.

Pewne koła socjalno-demokratyczne w Niemczech witają z zadowoleniem nowe go ministra spraw wewnętrznych, pana Herrfurtha. I tak *Volkstribüne*, dziennik, który najostreż zwracał się przeciwko ministrowi Puttkammerowi, pisze pomiędzy innymi: „W ogóle pan Herrfurth podobno przewyższa stanowczo przeciętnych wyższych urzędników pruskich pod względem narodo-ekonomicznego wykształcenia, i temu to przypisać zapewne należy, że nowy minister spraw wewnętrznych, jako przewodniczący państwowej komisji do badania zażeń, dotyczących wykonywania ustawy antysocjalistycznej, niektóre nadużycia niższych urzędników notorycznie znieść usiłował, a niekiedy i umiał“.

Z Wiesbadenu telegrafują prywatnie pod d. 11 go b. m.: Królowa Natalia przyjmowała wczoraj tutejszego prezydenta policyi, i odmówiła stanowczo wydania następcy tronu. — Królowa Natalia zostaje pod ścisłym nadzorem policyjnym. Królowa dała słowo honoru, że z Wiesbadenu się nie wyda. Synod z pewnością orzeknie wkrótce rozwód.

Do *Pol. Corr.* donoszą z Belgradu: Z wiarogodnej strony zapewniają, iż kolportowane przez pewną część południowo-niemieckiej prasy wiadomości, jakoby obecnie w Serbii panował rząd terrorystyczny, i jakoby wszystkie osobistości, stojące w bliższych stosunkach z królową Natalią oddane zostały pod dozór policyjny, są zupełnie bezzasadne. W całym kraju panują absolutnie normalne stosunki, i nie wydano

przeciw nikomu żadnych nadzwyczajnych zarządzeń.

Jak to wczoraj doniosła nam depesza z Paryża, na bankiecie merów, który się ma odbyć w sobotę, wygłosi mowę urzędową, ale jedyną tylko, sam prezydent Carnot. Po uczcie tej udaje się prezydent republiki w podróż na prowincję. Jako dzień wyjazdu z Paryża oznaczono 18-go b. m. Carnot odwiedzi najpierw Chambéry, następnie Vizille i Grenoble.

Z powodu świeżo ogłoszonego aktu hrabiego Paryża, wybuchło ponowne rozdwójenie w obozie konserwatywnym. Bonapartyści twierdzą, że działanie rojalistów na własną rękę sprzeciwia się umowie. Bonapartyści: Jolibois, Chevreau i Berger zapowiedzieli, że występują z komitetu konserwatywnego, który miał wspólnie zwalczać republikę.

Według ostatnich depesz z Brukseli, zaburzenia w Boom pod Antwerpią były groźniejsze, niż w pierwszej chwili donoszono. Żandarmi musieli używać ostrych ładunków, przyczem poległo dwóch ludzi a dwóch odniosło ciężkie rany. Dzienniki liberalne obwiniają żandarmeryę, że nie spełniła przepisu wezwania trzykrotnego przed użyciem broni. Król zażądał o wypadkach szczegółowej relacji. Obawiają się, że pogrzeb ofiar spowoduje ponowne rozruchy i starcie.

Italie dowiaduje się ze strony kompetentnej, że w sprawie podróży cesarza niemieckiego do Włoch, nie jeszcze pewnego nie postanowiono. Uchyła to, dodaje *Italie*, i wszelkie domysły, że cesarz odwiedzi króla w Monza a nie w Rzymie.

Włoska rada stanu orzekła, iż zaprowadzone przed kilku laty przez Papieża trybunały watykańskie, celem sączenia sporów cywilnych, wynikłych pomiędzy stronami prywatnymi a władzami watykańskimi, nie mają żadnej podstawy prawnej i nie mogą wydawać wyroków, któreby miały charakter kogokolwiek obowiązujący. Ustawa o rekojmjach papieżstwa nie przyznaje Watykanowi prawa do udzielnego wykonywania jakiejkolwiek władzy cywilnej.

Na ostatnim posiedzeniu włoskiej Izby deputowanych zaszedł wypadek, który wprowadził nie spowodował nieszczęścia, ale wywołał chwilowy popłoch w Izbie. Z galerii rzucił niejaki Conti dwie paczki, jedną za ławę ministrów, drugą na deputowanego Torraca. Okazało się, że była to petycja do ministrów Crispiego i Zanardelliego. Sprawca chciał w ten sposób zwrócić na siebie uwagę; został natychmiast aresztowany.

W kraju Zulusów, rządzonym przez gubernatorów angielskich, wybuchło groźne powstanie, tem groźniejsze, jak oświadczył w parlamencie członek rządu, że Anglia posiada niedostateczne siły zbrojne, a mianowicie ma w tych stronach tylko 300 ludzi kawalerji, 120 jezdnych strzelców, batalion z 450 ludzi piechoty i 250 jeźdźców zwanych Basuto. Gubernator Natalu wysłał posiłki w sile 700 ludzi piechoty i zarządził utworzenie batalionów ochotniczych. Duszą powstania ma być naczelnik plemienia Usutu, dowódca Dinisulu, którego podwładny Iezingana zadał pierwszą klęskę wojskom angielskim. Poległo w tej utarczce dwóch oficerów angielskich a Basutosy sprzymierzeni z Anglikami ucierpieli wiele wśród tej walki. Twierdzą, że Dinisulę popierają Boerowie Transwaalu.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 12 lipca. (Tel. pryw.) P. Minister wojny gen. hr. Bauer rozpoczął wczoraj sześciogodniowy urlop. Zastępować go będzie w urzędowaniu szef sekcji gen. Merkl.

P. Minister dr. Gautsch wyjechał do Monachium dla zwiedzenia tamtejszej wystawy sztuk pięknych.

Wiedeń, 12 lipca. (Tel. pryw.) Tutejszy sąd krajowy zawiadomił prezydium Izby deputowanych, że wyrok wydany na deputowanego dr. Schönerera, stał się ostatecznie prawomocnym.

Wiedeń, 12 lipca. (T. pr.) *Wiener Zeitung* ogłasza ustawę o poręczeniu państwowem i inwestycji kolei koszycko-bogumińskiej.

Berlin, 12 lipca. (Tel. pryw.) Zjazd ks. Bismarcka z Ministrem hr. Kalnokym ma nastąpić w o-

statnich dniach sierpnia lub w pierwszych dniach września.

Berlin, 12 lipca. Gabinetowy rozkaz cesarski postanawia, aby utworzona przez cesarza Fryderyka IIgo komisya immedyacyjna rozpoczęła bezwzględnie swe prace w sprawie wybudowania tunelu w Berlinie.

Wiesbaden, 12 lipca. (Tel. pr.) Serbski minister wojny gen. Proticz dał zapewnienie królowej Natalii, że nie wywiezie potajemnie następcy tronu.

Rokowania między Wiesbadenem a Belgradem są ożywione. Nie jest wykluczona ewentualność, że królowa ostatecznie ustąpi.

Kiel, 12-go lipca. Rozkaz cesarski z 8 b. m. wydany do szefa admiralicyi, zawiera szczegółowe postanowienie co do przybycia i odjazdu cesarza. Według tychże, udaje się cesarz w podróż morską dnia 14 b. m. przed południem na pokładzie jachtu, „Hohenzollern“, któremu, towarzyszyć będą pierwsza i druga dywizya floty manewrowej i floty torpedowa. Ta ostatnia wraca z Buelk do Kiel.

Rzym, 12 lipca. Izba przyjęła prawie jednogłośnie wniesiony przez Bonacci'ego (z lewicy) a przez Crispiego akceptowany porządek dzienny, według którego Izba przyjmuje do wiadomości oświadczenie rządu co do reformy prowincjonalnej i komunalnej, i przechodzi do obrad nad artykułami.

Rzym, 12 lipca. Sprawca popłochu w Izbie deputowanych, Conti, który jest tragarzem kolejowym, został wypuszczony na wolność. (Patrz *Ostatnią Poczta*).

Paryż, 12 lipca. Felix Pyat zaniechał interpelacji, w skutek listu hr. Paryża.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 11 lipca 1888, godzina 1 min. 41. Alp. Tow. gór. 30—, Węg. akcye kredyt. 300 50. Akcye anglo-austr. 109.25, Akcye banku Union 208.80. Akcye kolei Karola Ludwika 209.25. Akcye kolei północnej 249.50 Akcye kolei południowej 96 75 Akcye kolei Alfeld 225.75. Akcye kolei Elzbiety 231.50 Akcye kolei lwowsko - czerniowieckiej 217.— Akcye kolei węg. północno-wschodniej 152 50, Wiedeńskie losy 141.25. Akcye kolei Rudolfa —, Akcye kolei Albrechta —, Węgierskie obligacje państw. w złocie —, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 103.50, Losy regulacji Cisy —, Losy tureckie —, 4 pr. węgierska renta złota 102.15, Akcye związkowego banku 93.—, akcye banku obrotowego —, akcye kolei państwowej —, rubel papierowy 1.19.—, węgierskie losy 89.90, marka niemiecka —, kolej Karola Ludwika —, akcye tytoniowe 115.75, akcye banku dla krajów koronnych 217.75. Uspokojenie stałe.

Wiedeń, 12 lipca 1888, godzina 10 m. 30. Akcye kredytowe 308.40, anglo-austr. —, Unionbank 208.75, kolej Karola Ludwika 209.—, Południowa 96.—, renta papierowa — 5 pr. gal. hip. listy zastawne — gal. obl. indemn. —, do —, 4 1/2 pr. listy zastawne banku krajowego 92.—, — pr. pożyczka krajowa z r. 1883 —, Napoleon-dor 9.90 1/2, rubel papierowy —. Uspokojenie słabe.

Telegramy zbożowe z dnia 11 lipca 1888. Wiedeń: Pszenica za 100 kilo — do — zł., żyto — do — zł., jęczmień — do — zł., kukurudza — do — zł., owies — do — zł., okowita per 10.000 litr procent 29 37 do 29 62 zł. Szczecin: Pszenica —, rzepak —, spirytus —, kukurudza — Kolonia — rzepak — do — zł., 100 kilogr. na wiosnę. Budapeszt: Pszenica na jesień 7.06 do 7.08 zł. Berlin: Pszenica złota (na lipiec) 166 75 do —, żyto — m. spirytus 33 90, rzepakowy olej —. Paryż: mąka 52.90 kilog. —, olej rzepakowy — fr. spirytus —.

Odpowiedzialny Redaktor Adam Krehowiecki.

Ces. król. generalna Dyrekcja kolei państwowych.

Wyciąg

z rozkładu jazdy od 1go czerwca 1888

Zegar lwowski

Do Lwowa przychodzą:

Godz. 1 min. 35 w nocy z Budapesztu, Ławocznego, Stryja, Krosna, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja.
Godz. 8 min. 26 rano z Suchy Chyrowa Stryja i Stanisławowa.
Godz. 3 min. 40 po południu z Suchy, Chyrowa, Husiatyna, Stanisławowa i Stryja
Godz. 8 wieczorem z Husiatyna.

Odjazd ze Lwowa:

Godz. 5 min. 20 z rana do Stryja, Ławocznego, Budapesztu, Chyrowa i Stróże.
Godz. 10 min. 35 przed połudn. do Stryja, Stanisławowa, Husiatyna, Chyrowa, i Suchej.
Godz. 8 min. 10 wieczorem do Chyrowa i Suchy.
Godz. 10 min. 8 wieczorem do Stanisławowa i Husiatyna.

Pociągi kolejowe

podług zegara lwowskiego.

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy, o godz. 4 minut 3 po poł. pociąg kurierski, o godz. 7 minut 15 wieczór pociąg mieszany, o godz. 9 min. 28 wieczór pociąg osobowy.
Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 3 min. 15 w nocy pociąg mieszany, o godzinie 2 min. 20 po poł. pociąg kurierski, o godzinie 7 wieczór pociąg mieszany.
Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 2 min. 38 w nocy pociąg mieszany, o godz. 2 min. 8 po poł. pociąg kurierski, o godz. 6 min. 22 wieczór pociąg mieszany.
Ze Stryja: o godz. 1 min. 35 w nocy pociąg osobowy, o godz. 8 min. 26 rano pociąg osobowy, o godz. 3 min. 40 po poł. pociąg osobowy.
Z Czerniowic: o godz. 6 min. 40 rano pociąg mieszany, o godz. 8 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mieszany.
Z Belzca: o godz. 5 min. 53 po poł. pociąg mieszany.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 4 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 7 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 2 min. 28 po poł. pociąg kurierski, o godz. 8 min. 30 wieczór pociąg osobowy.
Do Zimnejwody-Rudna: o godz. 4 min. 4 po poł. pociąg osobowy.
Do Podwołoczysk z głównego dworca: o godz. 9 min. 52 przed poł. pociąg mieszany, o godz. 4 min. 11 po poł. pociąg kurierski, i o godz. 10 m. 35 w nocy pociąg mieszany.
Do Podwołoczysk z dworca Podzamcze: o godz. 10 minut 23 przed poł. pociąg mieszany, o godz. 4 min. 22 po południu pociąg kurierski i o godz. 11 minut 5 w nocy pociąg mieszany.
Do Belzca: o godz. 7 min. 49 rano pociąg mieszany.
Do Czerniowic: o godz. 9 min. 20 przed poł. pociąg pospieszny, o godz. 9 m. 50 przed poł. pociąg mieszany i o godz. 10 min. 8 w nocy pociąg mieszany.
Do Stryja: o godz. 5 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 10 minut 35 przed południem pociąg osobowy i o godz. 8 m. 10 wieczór pociąg osobowy.

PRZYJECHALI DO LWOWA

dnia 11 lipca 1888.

Hotel George'a

Pp. O. Sala z Wysocka, M. Lenartowicz z Kolomyi, K. Denker ze Strzelca, J. Rakowski z Hermanowie, W. Teodorowicz z Okna.

Hotel Francuski

Pp. dr. J. Baumgarten z Wiednia, M. Gassman z Gleiwitz, J. Liban z Krakowa, K. Merzwicz z Bukowiny, F. Jaruntowski z Twierdzy, J. Rościszewska z Rosyji.

Hotel Europejski.

Pp. dr. W. Dworski z Przemyśla. E. Pswstański z Dublan, S. Łomnicki z Wargęza, Gheorhin z Jass, L. Powstański z Rygi, S. Wybranowski z Kimirza.

Hotel Warszawski.

Pp. W. T. Zakrzewski z Poznania, M. Małcki z Uhorze, K. Anc z Jass.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 11 lipca 1888.

I. Akcje za sztukę.	płaca żądają	
	złr. et.	złr. et.
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	219 —	219 —
Kol. lwow.-czern.-jass. po 200 zł. w. a.	216 50	219 50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	275 —	279 —
Banku red. gal. po 200 zł. w. a.	—	216 —
2. Listy zast. za 100 zł.		
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	—	—
" " " 5 pr. w. a.	98 50	99 60
" " " 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premii	100 75	102 —
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los 51 l.	92 50	93 50
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100 70	101 70
" " " 4 pr. w. a.	93 49	94 40
" " " 5 pr. los. w 37 l.	100 70	101 70
Tow. kred. gal. 4 pr. w. a. los 41 1/2 l.	91 25	92 50
" " " 4 pr. " " 52	94 20	95 20
" " " 4 pr. " " 56	89 40	91 —
3. Listy dłużne g. Z. kr. w. (dawniej 6 pr.) 3 pr. w. a. w likwidacji		
listy dłużne g. Z. kr. w. (dawniej 5 pr.) 2 1/2 pr. w. a. w likwidacji	—	54 —
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. rol. kred. Zakładu dla Gal. Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—
4. Oblig. za 100 zł.		
Indemniz. galic. 5 pr. m. k.	103 25	104 50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. i włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wal	99 50	101 —
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisji	—	105 —
Pożyczki kr. r. 1873 po 6 pr. w. a.	—	91 10
Pożyczki kr. r. 1883 po 4 1/2 pr. w. a.	20 50	22 50
5. Losy miasta Krakowa Stanisławowa		
—	—	35 50
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 85	5 95
Dukat cesarski	5 88	5 98
Napoleon	9 87	9 97
Półimperiał	10 25	10 35
Rubel rosyjski srebrny	1 40	1 50
" papierowy	1 17 1/2	19 1/2
100 marek niemieckich	61 —	61 55

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 10 lipca 1888.

I. Dług państwa. płaca żądają	
Jednolity dług państwa w banknot.	81.10 81.30
— maj-listopad	81. — 81.20
— luty-sierpień	81. — 81.20
Jednolity dług państwa w srebrze	82.10 82.30
— styczeń-lipiec	82.15 82.35
— kwiecień-październik	82.15 82.35
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	134.25 135. —
" " 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	139.75 140.25
" " 1860 po 100 złr. 5 pr.	142. — 143. —
" " 1864 po 100 złr.	168.75 169. —
" " 1864 po 50 złr.	168. — 168.50
Renta Com. po 42 litr. austr.	158.50 159.25
Listy zastw. domen. państw. po 120 złr. 5 pr.	—
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	96.60 96.80
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	112.40 112.60
2. Obligacje ind. 5 pr. (za złr. m. k.)	
Czech	109.50 —
Bukowiny	102.50 —
Galicyi	103.50 104.25
Niższej Austrii	109.25 110. —
Siedmiogrodu	104.30 105. —
Węgier	104.50 105.50
3. Akcje.	
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	108.75 109.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	308.70 309.10
Niższ.-aust. tow. eskom. po 500 zł.	505. — 509. —
Gal. banku hip. po 200 zł.	—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—
Bank dla krajów koronnych a 260 zł. wpł. 50 pr.	—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	876. — 878. —
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—
Aust. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. m. 381. — 383. —	—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	—
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2495. — 2500. —
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	20975 210. —
Lwów-Czern. kol. i po 200 zł. w. a. war.	216 50 217 —

4. Listy zastawne losowane.	
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4 1/2 pr. w złoście w 50 l.	137.50 138. —
" " " premii po 3 pr.	103. — 103.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—
" " " w 20 l. 7 pr.	93. — 97. —
" " " w 36 l. 5 1/2 pr.	90. — 92. —
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	93.30 —
" " " po 5 pr.	101. — 101.60
" " " po 5 pr. w	101. — 101.60
Banku krajow. 4 1/2 pr. w. a. los w 51 1/2 l.	92.50 93.50
Oblig. komunalne Banku krajowego	—
5 pr. w. a. I emisji	99.50 100.50
Gal. banku hip. po 5 pr. w 40 l. wyl.	98.75 99.25
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	101.60 102.20
" Zakł. kr. ziem. po 5 1/2 pr.	101.25 —
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)	
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a. 100. — 100.50	—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	101.40 102. —
Kolej północna po 100 zł. m. k.	100. — 100.60
" " po 100 zł. w. a.	101.60 102. —
6. Losy.	
Kole gal. Kar. Lud. emisja z r. 1881 po 4 1/2 pr.	99.60 100.20
— " " (Jarosław-Sokal) po 4 1/2 pr.	98.60 99.20
Rol. gal. Lwów-Czern.-Jass. emis. a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	88.80 81.40
" " " z r. 1884	38.75 39.75
" " " z r. 1868	—
" " " z r. 1872	—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	99.25 100. —
7. Losy.	
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	184.75 185.25
Clarego po 40 zł. m. k.	56.50 57.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	117.75 118.75
Keglerowa po 10 zł. m. k.	36. —

Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	
—	21.50 21.90
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	24.50 25. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	57.50 58.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	55.25 56. —
Czerw. krzyża aust. Tow. po 10 zł. węgiersk.	18.20 18.50
" " " po 5 zł.	12.70 13. —
Fundacja szpitala Arcyks. Rudolfa	
— po 10 zł. w. a.	21.50 22. —
Salma po 40 zł. m. k.	62.50 63. —
St. Genois po 40 zł. m. k.	62.75 63.25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	32. — 34. —
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	140. — 142. —
" " po 50 zł. w. a.	70.50 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	40. —
Windischgratza po 20 zł. m. k.	52.50 53. —
7. Wexle (na 3 miesiące).	
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—
Berlin na 100 mark w. p. n.	—
Frankfurt na 100 mark w. p. n.	—
Hamburg na 100 mark w. p. n.	—
Londyn na 10 ft. szt.	124.95 125.35
Paryż na 100 ft.	49.47.50 49.55. —
Kurs złota.	
Dukat cesarski man.	5.91. — 5.92. —
" " pełnej wagi	5.87. — 5.89. —
Korona	—
20 frankówka	9.90.50 9.92. —
Rosyjski półimperiał	10.21. — 10.25. —
Talar związkowy	—
Srebro	—
Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.	
Telegrafowany kurs wiedeński.	
dnia 11. lipca 1888.	
Jednolity dług państwa w banknotach	81 05
" " " w srebrze	82 40
Renta w złoście	112 45
5 pr. austr. renta marcową	96 55
Akcie banku wiedeńskiego	878 —
" " kredytowego	310 50
Londyn	124 95
Napoleon	9 90
Dukat cesarski man.	5 90
100 marek niemieckich	61 20

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. 7980 (4227 1—3)
W c. k. sądzie powiatowym Tyczynskim celem zaspokojenia wierzytelności Abrahama Tennenbauma w kwocie 15 złr. z pn., odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 115 ks. gr. gminy kat. Tyczyn objętej na imie Stanisława Kościółka zainstalowanej w dniach 14 sierpnia i 14 września 1888 zawsze o 10 godzinie rano.
Cena wywołania 780 złr.
Wadyum 78 złr.
Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.
Tyczyn, dnia 31 grudnia 1887.

L. 5309. (4361 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej Samuela Markusa Bibera przeciw Chaskłowi Bolechowerowi o 200 zł. w. a. z pn. zawiadamia, iż dnia 14 sierpnia 1888 i dnia 17 września 1888 każdym razem o 10 godzinie rano w B. nr. III odbędzie się na rzecz Samuela Markusa Bibera przymusowa publiczna licytacja realności wyk. hip. 130 księgi gruntowej gminy katastralnej Brody objętej na imię Chaskła Bolechowa zainstalowanej.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w sumie 640 złr. w. a.
Zakład wynosi 10 pr. takowej.
Na pierwszym terminie zostanie realność ta tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową na drugim zaś i niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedana.
Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i reszta warunków mogą być przejrane w registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych którzyby po dniu 8 grudnia 1886 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego, na sprzedać się mającej realności jakie prawa hipoteki nabyli lub którymi dla jakiegokolwiek powodu uchwały sądowe doręczone być nie mogły ustanowiony został kurator w osobie dr. Grossa adwokata w Brodach.
Brody, dnia 5 maja 1888.

L. 181 (4204 1—3)
Celem ściągnięcia wierzytelności Galicyjskiego funduszu propinacyjnego w kwocie 4 złr. w. a. z pn., przeprowadzoną zostanie w tutejszym sądzie w dniach 14go sierpnia i dnia 25go września 1888 o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. d. 36 wyk. hip. l. 48 gminy Kocorów objętej, dłużnika realnego Judy Izaaka 2 imion Hochberga własnej z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 365 zł., poręczna 36 zł. 50 et. w. a. i że realność powyższa na pierwszym terminie tylko za, lub wyżej zaś na drugim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.
Kurator późniejszych wierzycieli Teofil Waydowski notaryusz w Bóbrce.
Reszta warunków w ts. registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Bóbrka, dnia 15 lutego 1888.

L. 8224 (4193 1—3)
Celem ściągnięcia wierzytelności Dawida Lothringera w kwocie 300 i 300 zł. w. a. z pn. przeprowadzoną zostanie w tutejszym sądzie w dniach 14 sierpnia i 25 września 1888 o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż 2/3 części realności pod l. d. 8 wykazu hipotecz. l. 165

gminy Łany-Ernsdorf objętej, dłużnika Jana Ratha własnych, z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 1538 zł., poręczna 154 zł., i że powyższe części realności na pierwszym terminie tylko za lub wyżej, zaś na drugim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedane zostaną.
Kurator późniejszych wierzycieli Teofil Waydowski notaryusz w Bóbrce.
C. k. sąd powiatowy.
Bóbrka, dnia 25 listopada 1888.

L. 4944 (4241 1—3)
W sprawie egzekucyjnej Mojżesza Hausmana przeciw Herschowi Lehrerowi pto 88 zł. aw. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie o godzinie 10 rano dnia 16 sierpnia 1888 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 11 września 1888 także poniżej takowej przymusowa sprzedaż w drodze licytacji realności dłużnika pod lk. 595/227 442 w Dolinie położonej.
Cena wywołania 525 zł.
Wadyum 52 zł. 50 et.
Resztę warunków, tudzież akt opisanie i oszacowania wolno przejrzeć w tutejszej registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Dolina, 18 czerwca 1888.

L. 6802 (4277 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacji dnia 1 sierpnia 1888 i dnia 5 września 1888 zawsze o 10 godzinie przed południem w budynku sądowym realność wyk. hip. księgi gruntowej dla Kupnowic l. 159 objętą, Johana i Elżbiety Pfeiferów własną, celem zaspokojenia pretensyi ek. uprz. zakładu

kred. włość. w likwidacji w kwocie 700 złr. zpn.
Na pierwszym terminie zostanie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, zaś na drugim i niżej ceny wywołania sprzedana.
Cena wywołania 1200 złr. wadyum 120 złr. Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny przejrzyć można w registraturze.
Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.
Rudki, 20 stycznia 1888.

L. 6669 (4244 3—3)
W dniu 8 sierpnia i 11 września 1888 każdym razem o godzinie 12 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczną przymusową licytację realności pod lk. 81 w Kormanicach położonej, według wykazu hipotecznego l. 116 Aleksandra Kinasza własnej celem zaspokojenia wierzytelności Przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników rolników w kwocie 42 zł.
Cena wywołania 297 złr.
Wadyum 29 złr. 70 et.
Na pierwszym terminie realność ta sprzedana zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej, na drugim zaś terminie także niżej ceny wywołania.
Kuratore niewiadomych lub nie należycie uwiadomionych hipotecznych wierzycieli ustanowiono Antoniego Kwika z Kormanic.
Z c. k. sądu powiatowego
Niżankowice, 27 grudnia 1887.

L. 8438. (4297 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem wydobycia należących się c. k. uprzyw. galic. zakładowi kredytowemu włościańskiemu we Lwowie 19 rat pożyczkowych po 12 złr. aw. z pn. przedsięwzięcie na dniu 8 sierpnia 1888 i dniu 12 września 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądownym zabudowaniu publiczną przymusową sprzedaż majątności wyk. hip. l. 2 księgi gruntowej dla gminy katastralnej Wołoszowa objętej, dłużnika Iwana Chania, względnie tegoż niobjętej masy spadkowej własnej, że na pierwszym z tych terminów wspomniana realność tylko za lub powyżej ceny wywołania 380 złr. a. w., zaś na drugim terminie także poniżej tej ceny sprzedaną będzie, że wadyum 38 złr. a. w. wynosi, wreszcie, że kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych Franciszka Majchrowicza z Rymanowa ustanowiono.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg hipoteczny mogą interesowani przejrzeć w sądzie.

Rymanów, 24 lutego 1888.

L. 19881 (4259 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi galic. kasy oszczędności we Lwowie w kwotach 97 zł. 42 ct., 97 zł. 85 ct., 98 zł. 30 ct. i 381 zł. 68 ct. z pn. odbędzie się dnia 9 sierpnia 1888 i 6 września 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacja, do Chaima Schillera, Itty Racheli 2 im. Schiller, Chaji Racheli 2 im. Ast i Abrahama Józefa 2 im. Ast, wedle wyk. hipot. l. 42 należącej realności pod l. 68³/₄ we Lwowie położonej, z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko wyżej ceny wywołania 5050 zł., lub przynajmniej za tę cenę, na drugim zaś nawet niżej ceny wywołania, jednak nie niżej jednej trzeciej części wywołania, t. j. 1683 zł. 34 ct. sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 505 zł. złożoną być ma.

Warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla nieobecnych wierzycieli, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, t. j. po dniu 29 kwietnia 1888 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Bund kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Schaff mianowany został.

We Lwowie, dnia 23 czerwca 1888.

L. 2306 (4194 2—3)

Celem ściągnięcia wierzytelności c. k. uprzyw. galicyjskiego zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 110 zł. 2 ct. wa. zpn. przeprowadzona zostanie w tutejszym sądzie w dniach: 1) 10 sierpnia 1888 i 2) 18 września 1888 o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. d. 116 w. h. l. 186 gminy Romanów objętej, dłużników Małki Markusa, Nussima, Isaaka i Mendla Israela Hochbergów własnej, z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 400 zł. wa., po ręczne 40 zł. i że realność powyższa na pierwszym terminie tylko za lub wyżej, zaś na drugim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Kurator późniejszych wierzycieli Teofil Waydowski ex. notaryusz w Bóbrce.

Reszta warunków w tutejszej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bóbrka, dnia 26 Marca 1888.

L. 2304 (4195 2—3)

Celem ściągnięcia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi 25 rat po 12 zł. w. a. zpn. przeprowadzona zostanie w tutejszym sądzie w dniach:

- 1) dnia 10 sierpnia 1888,
- 2) dnia 19 września 1888

o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż gospodarstwa włościańskiego pod l. d. 42 wyk. hipot. l. 65 gminy Wybranówka objętej, dłużnika Michała Małackiego własnego, z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 400 zł., poręczne 40 zł. i że gospodarstwo powyższe na pierwszym terminie tylko za lub wyżej, zaś na drugim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedane zostanie.

Kurator późniejszych wierzycieli p. Teofil Waydowski notaryusz w Bóbrce.

Reszta warunków w tutejszej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bóbrka, dnia 26 marca 1888.

L. 3319 (4224 2—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Podgórzu na zaspokojenie wierzytelności pożyczkowej kasy powiatu wielickiej w kwocie 18 zł. 85 ct. a. w. z pn. odbędzie się li-

cytacja realności lwh. 17 w Prokocimie, masy spadkowej sp. Karola Korzeniowskiego własnej, w dniach 10 sierpnia 1888 i 12 września 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 1670 zł.

Wadyum 167 zł.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania w registraturze tutejszósądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Podgórze, dnia 27 kwietnia 1888.

L. 1469 (4303 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Nowym Sączu uwiadamia, że celem zaspokojenia kwoty 261 zł. a. w. wraz z procentem po 10 pr. od dnia 18 sierpnia 1885 bieżącym, kosztami w kwocie 14 zł. 30 ct., tudzież kosztów egzekucyjnych w kwotach 5 zł. 77 ct. i 20 zł. 56 ct. już przyznanych i za podanie niniejsze w kwocie 10 zł. 67 ct. a. w. się przysługujących, odbędzie się w tymże sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż ciała hipotecznego wykazem hipotecznym l. 49 gminy Rożnów objętego, wedle karty B. poz. 1. dłużniczki Łucyi z Wołaków Basty własnego, na kwotę 490 złr. aw. oszacowanego, w 2 terminach, mianowicie w dniu 10 sierpnia 1888 i w dniu 11 września 1888 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 49 zł. aw.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania sprzedać się mającego ciała hipotecznego, tudzież reszta warunków licytacyjnych mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

Nowy Sącz, 4 maja 1888.

L. 9150 (4268 2—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Busku odbędzie się dnia 8 sierpnia 1888 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 12 września 1888 nawet poniżej takowej licytacja realności lk. 65 według wyk. hipot. l. 1246 w Busku położonej, dłużników Franciszka, Jana, Józefa, Juliana, Michała i Stanisława Małków własnej, na rzecz Zlate Strauss pto 305 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania wynosi 1370 złr.

Wadyum 137 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tutejszej registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych po dniu 29 października 1887 wpisanych, ustanawia się kuratorem p. Bazylego Wania z Buska ze substytucją p. Jana Reicherta z Buska.

Busk, 31 grudnia 1887.

L. 6749 (4279 2—3)

C. k. sąd powiatowy miej. deleg. zawiadamia na rzecz c. k. uprzyw. galic. zakładu kredyt. włość. w likwidacyi, w celu wydobycia 6 rat pożyczkowych po 9 zł. 75 ct. dnia 19 lutego i 19 sierpnia 1884, 19 lutego i 19 sierpnia 1885, 19 lutego i 19 sierpnia 1886 zapadłych z 10 pr. odsetkami zwłoki od dnia zapadłości pojedynczej raty pożyczkowej aż do rzeczywistej zapłaty bieżącemi, jakoteż resztującego kapitału w kwocie 91 zł. 50 ct. z 10 pr. od dnia 19 sierpnia 1886 aż do rzeczywistej zapłaty bieżącemi w kwotach 4 zł. 72 ct. i 6 zł. 74 ct. przyznaniem i kosztami niniejszego podania 6 zł. 26 ct. przymusową jawną sprzedaż realności dłużnika Jurka Mojseja własnej pod lk. 32/97 w Poberezu położonej, a według wykazu hip. 328 gminy Pobereza w 1/6 części, wyk. hipot. 329 w 1/3 części, wyk. hip. 330 w połowie, wyk. hipot. 331 w połowie i wyk. hip. 332 w całości na powyższego dłużnika zapisanej, protokołem z praes 22 lutego 1887 l. 3447, ocenionej, odbędzie się dnia 8 sierpnia 1888 i dnia 5 września 1888 o 10 rano w tutejszej zabudowaniu, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 137 złr. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 13 zł. 70 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Buczyński.

Stanisławów, 25 kwietnia 1888.

L. 8191 (4280 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko deleg. w Stanisławowie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności zakładu kred. włość. w likwidacyi w kwocie 18 rat po 9 zł. i resztującej kwoty 40 zł. 14 ct. z pn. odbędzie się dnia 8 sierpnia 1888 i dnia 5 września 1888 o godzinie 10 rano w sądownym zabudowaniu przymusową sprzedaż realności dłużnika Piotra Leniuka własnej, wyk. hipot. l. 7 w 1/4 części l. 8 w 1/2 l. 9 w 1/6 części gminy kat. Bednarów objętej, pod lk. 169/74 położonej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 283 zł. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 28 zł. 30 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Buczyński w Stanisławowie.

Stanisławów, 5 maja 1888.

L. 6755 (4281 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko deleg. w Stanisławowie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności zakładu kredytowego włość. w likwidacyi w kwocie 10 rat po 13 zł. i reszta kapitału 127 złr. 31 ct. z pn. odbędzie się dnia 8 sierpnia 1888 i dnia 5 września 1888 o godzinie 10 rano w sądownym zabudowaniu przymusową sprzedaż realności, dłużnika Ostapa Wolka własnej, wyk. hipot. l. 244 gminy kat. Hanusowce objętej, pod lk. 43/69 położonej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 350 zł. aw. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 35 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Buczyński.

Stanisławów, 5 maja 1888.

L. 6074 (4282 2—3)

C. k. sąd powiatowy miej. delegowany w Stanisławowie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności banku zaliczkowego w Stanisławowie w kwocie 210 zł. z pn. odbędzie się dnia 8 sierpnia 1888 i dnia 5 września 1888 o godzinie 10 rano w sądownym zabudowaniu przymusową sprzedaż realności dłużników Dejnego i Semana Dubnickiego własnej wyk. hip. 94, 271, 303 i 304 gminy kat. Krechowice objętej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej, a to: dla 1 połowy realności wyk. hipot. l. 94 i 271 objęte kwota 23 zł. 80 ct., zaś dla 2) 1/10 części realności wykaz. hipot. l. 303 i połowy wyk. hipot. l. 304 objętej kwota 113 zł. 54 ct. sprzedaną zostanie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Buczyński w Stanisławowie.

Stanisławów, 30 kwietnia 1888.

L. 8358 (4283 2—3)

C. k. sąd powiatowy miej. delegowany w Stanisławowie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 20 rat po 9 zł. i reszta kapitału 8 zł. 74 ct. odbędzie się dnia 8 sierpnia 1888 i dnia 5 września 1888 o godzinie 10 rano w sądownym zabudowaniu przymusową sprzedaż realności dłużnika Stefana Bazalaka, a raczej tegoż spadkobierców Kościła, Michała i Iwana Bazalaków własnej, wykaz. hipot. 189 w 1/4, wyk. hip. l. 191 w 1/2, wyk. hip. 193 w 1/3 i wyk. hip. 194 w całości gminy kat. Uzni objętej, pod l. k. 59 st. 29 nową położonej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 125 zł. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 12 zł. 50 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Buczyński.

Stanisławów, 5 maja 1888.

L. 1041. (4320 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kalwarii zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 142 zł. z pn., odbędzie się na rzecz Joachima Peczenbauma w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości l. w. hip. 32 gm. kat. Kalwarya objętej dłużnika Wojciecha Spólnika własnej, w dwóch terminach a mianowicie dnia 16 lipca i dnia 20 sierpnia 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony c. k. notaryusz p. Jaworski w Kalwarii.

Wadyum wynosi 36 zł. 70 ct. w. c.

Kalwarya, dnia 23 maja 1888.

Z. 2676 (4295 3—3)

Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes in Dukla wird kundgemacht, dass behufs Aufhebung der Gemeinschaft der sub nr. 68 in Dukla gelegenen und zur Hälfte der Malke Hehenstreit resp. ihren Erben gehörigen Realität die öffentliche gerichtliche Feilbietung dieses Hauses hiergerichts am 2 August 1888 und am 5 September 1888 jedesmal um 10 Uhr Vormittags stattfinden wird.

Der Ausrufungspreis beträgt 2383 fl. 50 ct.

Diese Realität wird an dem ersten Termine nur über, oder wenigstens um den Schätzwert, bei dem zweiten Termine auch unter dem Schätzwert, dem Meistbietenden hintangegeben werden.

Die übrigen Lizitationsbedingungen, der Tabularextrakt, so wie der Schätzungsakt können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Für die dem Wohnorte nach unbekannten Gläubiger wird Floryan Minkusiewicz k. k. Notar in Dukla als Kurator bestellt.

Dukla, den 19 Juni 1888.

L. 3290 (4270 3—3)

W dniach 3 sierpnia 1888 i 7 września 1888 każdym razem o godzinie 10tej przed południem, odbędzie się w tutejszym

c. k. sądzie na rzecz Mendla Geislera przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności w księdze gruntowej dla gminy katastralnej Łysiec z Xiedzówką i Stebnikiem na imię dłużników Jakóba Herzla i Keili Goldy Herzl po połowie zapisanej wykazem hipotecznym l. 301 objętej na imię dłużnika Jakóba Herzla w całości zapisanej, wyk. hip. 302 objętej w Łyscu pod nr. d. 62 położonej, w celu ściągnięcia 300 złr. a. w. z pn. Cena szacunkowa wynosi 512 złr., a wadyum 51 złr. 20 ct. a. w.

Gdyby nie można osiągnąć ceny szacunkowej, realność powyższa na ostatnim terminie także poniżej takowej sprzedaną będzie. Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania tej realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Bohorodczany 8 maja 1888.

L. 272. (4293 3—3)

Na dniu 6 sierpnia i 10 września 1888 o 10 godzinie rano odbędzie się na zaspokojenie pretensyi Lejzora Kellermana w kwocie 250 zł. w. a. z pn. publiczna sprzedaż realności pod lk. 503 w Brzozowie położonej, wyk. hipot. l. 411 objętej, małoletnich Anieli, Maryi, Franciszki i Katarzyny Brysiów własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 440 zł.

Wadyum 44 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony Marcin Bąk.

C. k. sąd powiatowy

Brzozów, 30 kwietnia 1888.

L. 5375 (4296 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Lisku uwiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi funduszu propinacyjnego w kwocie 20 złr. aw. z pn. odbędzie się w zabudowaniu sądownym w dniach 7 sierpnia 1888 i 4 września 1888 zawsze o godzinie 11 rano publiczną przymusową sprzedaż ciała hipot. nr. 70 wykazu księgi gruntowej gminy Bóbrka, Noego Weinreba własnego, przy pierwszym terminie przynajmniej za cenę wywołania, przy drugim za jakąkolwiek cenę, jednak nie niżej egzekwowanej pretensyi z pn.

Cena wywołania 46 zł.

Wadyum 4 zł. 60 ct.

Inne warunki w sądzie przejrzeć można.

Lisko, 5 czerwca 1888.

L. 15919 (4292 3—3)

C. k. sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należności galicyjs. zakładu kredyt. ziemskiego w Krakowie w kwocie 392 złr. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 7 sierpnia 1888 i 10 września 1888 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacja realności lk. 13 w Raciborowicach, Wincentego Chytręgo własnej.

Cena wywołania 800 zł.

Wadyum 80 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Kastory z substytucją adwokata dr. Markiewicza w Krakowie.

Kraków, 10 czerwca 1888.

L. 3199. (4332 2—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 1go sierpnia 1888 tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 3 września 1888 nawet niżej takowej licytacja realności l. 61 według wykazu hip. l. 32 gminy Horpin Andrucha Chrzastowskiego własnej na rzecz c. k. uprz. galicyjskiego Zakładu kredytowego we Lwowie o zapłaceniu 27 rat po 18 złr. w. a.

Cena wywołania 600 złr.

Wadyum 60 złr. w. a.

C. k. sąd powiatowy

Kamionka strum., 4 czerwca 1888

L. 1645. (4363 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kalwarii zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 4 zł. 64 ct. z pn., odbędzie się na rzecz Jakóba Natowicza w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości l. w. h. 98 gm. kat. Zebrzydowice objętej dłużnika Michała Oczkowskiego własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 16 lipca i dnia 20 sierpnia 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony c. k. notaryusz p. Jaworski z Kalwarii.

Wadyum wynosi 17 złr. 50 ct. w. a.

Kalwarya, dnia 10 maja 1888.

L. 7935 (4198 3—3)

Celem ścignięcia wierzytelności masy konkursowej Tow. gal. kasy zaliczkowej we Lwowie w kwocie 386 złr. wa. przeprowadzoną zostanie w tutejszym sądzie w dniach 7 sierpnia, i 12 września 1888, o godz. 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż gospodarstwa włościańskiego pod l. d. 136 wyk. hip. l. 197 gminy Horodysławice objętego, dłużnika Leiby Schlitten, l. ciała hipot. w h. 1. 78 tejże gminy objętego Mikołaja Krzywy i l. ciała hip. wykazu hipotecznego liczba 45 tejże gminy objętego, dłużnika Senka Hirny własnego z tem że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 2090 złr. 10⁹ złr. i 1129 złr. poręczne 209 złr., 109 złr. i 113 złr. i że gospodarstwa powyższe na pierwszym terminie tylko za lub wyżej zaś na drugim terminie i niżej ceny szacunkowej każde z osobna sprzedane zostaną.

Kurator późniejszych wierzycieli Teofil Waydowski c. k. notaryusz w Bóbrce. Reszta warunków w ts. registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Bóbrka, 30 grudnia 1888.

L. 7866 (4346 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko deleg. w Przemyślu podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej galic. zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Marynie z Tomaszów Derewnianej o zapłaceniu:

4 raty z 1 lutego 1885 20 zł. 8 pre. zwłoki od 1 lutego 1885 do dnia zapłaty, 5 rat z 1 sierpnia 1885 20 zł. 8 pre. zwłoki od 1 sierpnia 1885 do dnia zapłaty, 6 rat z 1 lutego 1886 20 zł. 8 pre. zwłoki od 1 lutego 1886 do dnia zapłaty, 7 rat z 1 sierpnia 1886 20 zł. 8 pre. zwłoki od 1 sierpnia 1886 do dnia zapłaty, 8 rat z 1 lutego 1887 20 zł. 8 pre. zwłoki od 1 lutego 1887 do dnia zapłaty, 9 rat z 1 sierpnia 1887 20 zł. 8 pre. zwłoki od 1 sierpnia 1887 do dnia zapłaty, reszty kapitału pożyczkowego 355 zł. 60 ct. przeprowadzoną zostanie na dniu 13 sierpnia 1888 i na dniu 17 września 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie biuro nr. 8 przymusowa sprzedaż realności dłużniczeki własnej, w Bykowie położonej, wyk. hip. l. 5 ks. gr. gminy Byków objętej.

Cenę wywołania, która jest także ceną szacunkową, wynosi kwota 3861 zł., wadyum 10 pre. tej sumy.

Na pierwszym terminie realność tylko za cenę wywołania lub powyżej tejże, na drugim terminie także i poniżej ceny wywołania sprzedana zostanie.

Resztę warunków sprzedaży i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze.

Przemyśl, 13 maja 1888.

L. 2162

Z c. k. sądu powiatowego w Potoku złotym podaje się do wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi Józefa Jurmana przeciw Samuelowi i Mojżeszowi Oliwerom o 30 zł., 108 zł. 30 ct., 88 zł. z pn. realność pod nk. 159 w Potoku złotym, przedtem do egzekutów, a obecnie do Leiby Haspla należąca i tej pretensyi za hipotekę służąca, w tymże sądzie na dniu 8 sierpnia i na dniu 12 września 1888 każdym razem o 10 godzinie rano pod warunkami w poprzednim nr. 82, 83 i 84 w Gazecie Lwowskiej już ogłoszonym w edykcji z dnia 26 stycznia 1888 l. 6300 ustanowionymi, drogą publicznej licytacji będzie sprzedana.

Cena wywołania 1100 zł., a wadyum 110 zł.

C. k. sąd powiatowy.
Potok złoty, 13 czerwca 1888.

L. 1012

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 19 lipca 1888 tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 20 sierpnia 1888 nawet niżej takowej licytacja realności l. 144 według wykazu hipot. l. 255 gminy Horpin, Izaka Szybały własnej, na rzecz c. k. uprzyw. gal. zakładu kredyt. włośc. we Lwowie pto 76 zł. 4 ct. aw. z pn.

Cena wywołania 200 zł.
Wadyum 20 zł.

C. k. sąd powiatowy.
Kamionka Str., 3 maja 1888.

L. 3271.

W dniach 26 lipca i 23 sierpnia 1888 o godzinie 10 rano odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Niemirów publiczna sprzedaż realności w Szezeru położonej wyk. hip. l. 38/2 objętej, Dawida Henika vel Höniga własnej na zaspokojenie pretensyi Aleksandra Krusensterna w kwocie 31 złr. 35 ct. 20 złr. i 20 złr. z pn.

Cena wywołania jest 135 złr. w. a.
Wadyum 13 złr. 50 ct.

Akt oszacowania wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądu powyższego.

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanawia się kuratorem Iwana Smolnicka.

C. k. sąd powiatowy.
Niemirów, 23 czerwca 1888.

L. 390.

W dniach 7 sierpnia i 6 września 1888 odbędzie się w sądzie niżej wyrażonym przymusowa sprzedaż w drodze licytacji realności tabularnej pod nr. k. 14 w Hanowcach położonej wykazem hip. 44 objętej a dłużników Stefana i Naści (Anastazy) Iwasków własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie dłużnych jedenastu rat po 14 złr. 71 ct. i resztującego kapitału 215 złr. 43 ct. i 20 złr. 83 ct. w. a. z pn., każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem że na pierwszym terminie realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej na drugim także niżej tejże sprzedana będzie.

Cena szacunkowa 350 złr. w. a. Wadyum 10 pr.

Reszta warunków, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla tych, którzyby po dniu 7 grudnia 1887 prawo zastawu lub inne prawa rzeczowe na sprzedaż się, mającej realności nabyli, lub którymby uchwała licytacji dozwalała lub późniejsze z jakiegokolwiek bądź powodu doręczone być nie mogły ustanowiono kuratorem p. Karola Wanieka w Zydzaczowie.

C. k. sąd powiatowy.
Zydzaczów, dnia 28 lutego 1888.

L. 2151.

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, że w sprawie c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie przeciw spadkobiercom śp. Konstantego Hryniszaka o 109 złr. w. a. z pn., odbędzie się na dniu 7 sierpnia 1888 o godzinie 10 przed południem publiczna sprzedaż realności pod l. 541 w Nadwórnej położonej pod warunkami ułatwającymi.

Cena wywołania 300 złr. w. a.
Zakład 15 złr. w. a.

Warunki licytacyjne można w ts. registraturze przeglądać.
Nadwórna, 21 marca 1888.

L. 6000.

Stanisławowski sąd obwodowy podaje do wiadomości, że celem zrealizowania majątku masy rozbiorowej Majera Eigenfelda odbędzie się jawny przetarg realności w Knihininie na kolonii położonej wykazem hipotecznym 136 gminy katastralnej Stanisławów, objętej krydytaryusza Majera Eigenfelda własnej w dwóch terminach dnia 9 sierpnia i dnia 23 sierpnia 1888 o 10 godzinie rano w biurze III tutejszego sądu z tem, że realność powyższa na pierwszym terminie przetargowym jedynie wyżej lub za cenę szacunkową na drugim zaś i niżej takowej sprzedana zostanie.

Cena wywołania wynosi 1018 złr. 66 ct.
Wadyum zaś 101 złr. 87 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, akt ocenienia i wyciąg tabularny można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Stanisławów, 26 maja 1888.

L. 14676

C. k. sąd krajowy Krakowski ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 16000 złr. w. a. z pn. należącej się Franciszce Tobolskiej odbędzie się w sądzie tutejszym na terminach dnia 13 sierpnia i 3 września 1888 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacja kopalni św. Katarzyny w Tenczynku wraz z przynależnościami, t. j. maszynami i przyrządami górniczymi i t. d. dłużnika Juliana Zdarnowicza własnością będącej.

Cena wywołania 45.890 złr. 61 ct. w. a.
Wadyum 1000 złr. w. a.

Resztę warunków oraz wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych powyższej kopalni oraz tych wierzycieli hipotecznych, którzy po dzień 27 maja 1888 prawo zastawu na sprzedaż się mającej kopalni uzyskali, lub którymby uchwała obecna na czas przed pierwszym terminem licytacyjnym lub następnie dla jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiony został kuratorem adw. dr. Chmurski z substytucją adw. dr. Koya w Krakowie.

Kraków, 8 czerwca 1888.

Upadłości.

L. 8273

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Leona Links kramarza w Zbarażu a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje. Komisarzem konkursowym ustanawia się p. c. k. sędziego powiat. Wilczyńskiego w Zbarażu, a tymczasowym zarządcą masy p. Jakóba Weinsaftha kupca w Zbarażu. Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 20 lipca 1888 godz. 10 przed południem przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

Ck. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko

masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 26 września 1888 bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacyi konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a na terminie na dzień 26 października 1888 o godzinie 9 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielni, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysługują prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Zbarażu lub w pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Zbarażu zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich koszt i niebezpieczeństwo kurator ustanowionym by został.

Dalsze zgłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej”. Termin do likwidacji oznaczony jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.

Z Rady ek. sądu obwodowego
Tarnopol, dnia 6 lipca 1888.

L. 29362.

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystkich ruchomych, jakoteż na wszystkich nieruchomościach, a w krajach, w których obowiązują ustawy konkursowe, z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1 D. p. p., położony majątek Pierwszego Towarzystwa robotników krawieckich „Praca” we Lwowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieogr. poręką.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. sekretarzowi sądu krajowego Bortnikowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. dra. Sołowija wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i tegoż zastępcy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 20 lipca 1888 godzinę 10 przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąkolwiek pretensją do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisów ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem dnia 10 września 1888 i podać ją na terminie na dzień 25 września 1888 godzinę 10 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swymi pretensyami, przysługują prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli — inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej”.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego
Lwów, dnia 10 lipca 1888.

Księgi gruntowe.

L. 386

C. k. komisja hipoteczna dla okręgu sądu obwodowego w Brzeżanach zawiadamia, że złożone zostały w c. k. sądzie powiatowym w Podhajcach arkusze posiadania we formie wykazów hipotecznych i inne akta dotyczące założenia nowych ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Korzowa.

Zarządy przeciw prawdziwości arkuszków posiadania wniesione być mogą pisemnie lub usnie w rzeczonym sądzie powiatowym do dnia 25 lipca 1888 w celu przeprowadzenia dochodzeń nad zarzutami wyznaczonego.

Brzeżany, dnia 4 lipca 1888.

L. 94

C. k. komisja hipoteczna zawiadamia, iż dochodzenia hipoteczne w celu założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej Wierchomka dnia 16 lipca b. r. rozpoczyna.

Blizsze szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.
Krynica, 9 lipca 1888.

L. 2228/V.

(4248 2—3)

A V I S O.

W celu zabezpieczenia w drodze przedsiębiorstwa dostawy drzewa opałowego, odbędzie się w ciągu miesiąca lipca 1888 następujące publiczne rozprawy zapomocą ofert, mianowicie:

na dniu	w lokalu urzędowym	dla stacyi	U w a g a
18	Lipca 1888 o godzinie 10 przed południem c. k. magazynu zaopatrzenia wojska w	Tarnowie Tarnów Nowy Sącz	Liwerunek obejmuje następujący czasokres: dla stacyj: Jarosław, Przeworsk, Łańcut i Rzeszów od 1 października 1888 do końca sierpnia 1889. dla Nowogotaru od 1go stycznia 1889 do końca sierpnia 1889. dla wszystkich innych stacyj od 1 września 1888 do końca sierpnia 1889. Wszystkie bliższe warunki ogłoszone zostały w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej z dnia 10 lipca 1888 nr. 156 i można się o nich także dowiedzieć w wyszczególnionych tu c. k. wojskowych magazynach prowiantowych, tudzież w c. k. prowiantowych magazynach filialnych w Bochni, Dębicy, Łańcutcie i Samborze.
20		K r a k o w i e Wadowice Chrzanów Kenty Wieliczka Niepołomice Bochnia Kobierzyn z Zakrzówkiem Przegorzały Nowy targ	
23		Rzeszowie Rzeszów Głogów Kolbuszów Trzemeszka Sędziszów Ropczyce Dębica	
25		Jarosławiu Jarosław Przeworsk Radymno Łańcut Żołynia Żuków	
27	Przemyślu	Sambor Sambor Krakowiec Drohobycz	Z c. k. Intendantury I korpusu.

L. 1171 (4327)
Dochodzenia miejscowe celem założenia się gruntu dla gminy Uście Zielone rozpoczęte 31 lipca 1888.
Interesowani, zgłaszając się, mają przytoczyć wszystko do obrony ich praw stosowne.
Komisarz hipoteczny sądu obwodowego Stanisławów, 8 lipca 1888.

Kuratele.

L. 5952 (4304)
C. k. sąd pow. miej. delegowany w Rzeszowie rezolucją z dnia 13 czerwca 1888 l. 5952 na mocy uchwały c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie z 1 czerwca 1888 l. 3979 uznaje marnotrawcą Jana Misia (syna Walentego) z Swilczy i ustanawia mu kuratorem Andrzeja Rzućdło gospodarza w Swilczy.
Rzeszów, 13 czerwca 1888.

L. 3235 (4284 2—3)
Dmytro Kuzyk z Radruża został uznany marnotrawcą.
Kuratorem jego mianowany Procko Kowalczyk.
C. k. sąd powiatowy Niemirów, 25 czerwca 1888.

L. 7596 (4278 2—3)
Sokalski c. k. sąd powiatowy uznał Maryę Demczuk z domu Pidpałok z Bobiatyna marnotrawczynią ustanawiając kuratorem jej męża Stefana Demczuka.
Sokal, dnia 24 czerwca 1888.

Wyroki prasowe.

3. 153. (4255)
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Landesgericht als Pressgericht Wien hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 13 der periodischen Druckschrift: „Wiener Fuhrwerks-Zeitung. Officielles Organ für das nummerierte Wiener Lohnfuhrwerk für Verkehr, Volkswirtschaft und Sport“ vom 1. Juli 1888 enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift: „Ein harter Schlag“ das Vergehen nach §. 300 St. G. begründe und es wird nach §. 493 St. G. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.
Wien, am 2. Juli 1888.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Landesgericht als Pressgericht Wien hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des sechsstrophigen Gedichtes, mit der Aufschrift: „An Schönerer“ beginnend mit den Worten: „Daß brummen um Dich und summen“, endigend mit den Worten „Stahl und Stein“ mit der Unterschrift: „5 Mai 1888: J.“, das Vergehen nach §. 302 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. G. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.
Wien, am 2. Juli 1888.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Kreisgericht Korneuburg als Pressgericht hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft Korneuburg vom 2. Juli 1888, 3. 3728, erkannt, daß der Inhalt des Leitartikels des in Korneuburg erscheinenden Wochenblattes „Die Land-Presse“ Nr. 27 mit der Aufschrift: „Hat der Bauer Geld — hat's die ganze Welt“ den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe im Sinne des §. 65 lit. a St. G. begründe. Es wird demnach gemäß §. 489 St. G. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Zeitschrift und gemäß §. 37 des Pressgesetzes die Vernichtung der saftirten Exemplare ausgesprochen.
Korneuburg, den 2. Juli 1888.

Das f. f. Kreisgericht in Bubweis hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 1. Juni 1888, 3. 3169, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Budivoj“ Nr. 49 vom 17. Juni 1888 wegen des Artikels „Podvody volebni“ nach Art. VII des Gef. vom 17. December 1862 verboten.

Das f. f. Kreisgericht in Ung.-Grabisch hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 23. Juni 1888, 3. 5540, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Kromerizské Noviny“ Nr. 48 vom 19. Juni 1888 wegen des Artikels „Samozvanci a poslední Mohykani kmenového separatismu“ nach §. 58 c St. G. verboten.

(4321)
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Kreisgericht Kremš als Pressgericht hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft heute in nichtöffentlicher Sitzung zu Recht erkannt, daß der Inhalt des in der periodischen Druckschrift: „Der Bote aus dem Waldbierthl“ Nr.

253 ddo. 1. Juli 1888 eingeschalteten Artikels mit der Ueberschrift: „Run haben sie ihn!“ das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §. 305 St. G. begründe, indem darin durch die Geseße verbotene und strafbare Handlungen angepriesen und zu rechtfertigen versucht werden, und wird zugleich das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift nach §. 493 St. G. ausgesprochen.
Kremš, am 4. Juli 1888.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 28257 (4183 3—3)
C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy we Kwiecie oznajmia nieobecność Hermana Kranza, że przeciw niemu został dnia 3 lipca 1888 do l. 28257 na rzecz Hermana Krawulka wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 1000 złr. z pu.

Gdy miejsce pobytu Hermana Kranza nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dr. Tadeusza Sołowija a tegoż zastępcą adwokata dra Henryka Nathansohna i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa więc zatem Hermana Kranza aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej, że zaniebdania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.
we Lwowie, 3 lipca 1888.

L. 28256 (4182 3—3)
C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecność Hermana Kranza, że przeciw niemu został dnia 3 lipca 1888 l. 28256 na rzecz Samuela Gröbel wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 400 złr. z przy.

Gdy miejsce pobytu Hermana Kranza nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dra Tadeusza Sołowija a tegoż zastępcą adw. dra Henryka Nathansohna i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa więc zatem Hermana Kranza aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej, że zaniebdania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.
we Lwowie, 3 lipca 1888.

L. 5897 (3923 3—3)
C. k. sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Leibe Nutę Grünbauma, że na pozew Roginy Kaufman z praes. 21 maja 1888 l. 5897 wydał uchwałę z dnia 22 maja 1888 l. 5897 nakaz zapłaty sumy wekslowej 600 złr. aw. zpn. i takowy doręcza w osobie adwok. dr. Fiternika ze substytucją adw. dr. Steurman ustanowionemu kuratorowi.

Wzywa się zatem Leibe Nutę Grünbauma ażeby kuratorowi potrzebną do obrony informację udzielił lub innego zastępcę zamianował i sądowi podał do wiadomości ile że w razie przeciwnym niepożądane skutki z zaniebdania wynikające własnej winie przypisać musi.
Sambor, 22 maja 1888.

L. 21543 (4353 2—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie, wzywa wskutek prośby Fedka Leusa posiadacza zaginionej książeczki wkładowej gal. kasy oszczędności Nr. 60.200 na 370 zł. a. w. opiewającej a na imię Fedka Leusa wystawionej, ażeby takową w przeciągu 6 miesięcy licząc od ostatniego ogłoszenia edyktu w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej, tutejszemu sądowi tem pewnie przedłożyć, ile że w razie przeciwnym taż książeczka jako amortyzowana uznana zostanie.
We Lwowie, 2 czerwca 1888.

L. 5509 (4326 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Przemyśle zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego firmę: fabryka chemiczna Bader Bohrek & Sielacht w Karlsruhe, względnie uwiadomionych z miejsca pobytu i zamieszkania właścicieli tejże fabryki i tychże niewiadomych spadkobierców, że Leon Wahrhaftig wniósł przeciw niej na dniu 14 maja 1888 pozew o uznanie własności jego do sumy 89 zł. na rzecz pozwanego fabryki pod art. 238/879 w depozycie złożonej i pozew ten uchwałą do l. 5509 do pisemnego postępowania zadekretowany udzielono ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Tarnawskiemu celem wniesienia pisemnej obrony w przeciągu 90 dni.

Jest zatem rzecz pozwaną wczesnie przed terminem powyższym porozumieć się z kuratorem lub innego obrońcę sobie obrać, inaczej zle skutki sami sobie przypiszą.
Przemyśl, 30 maja 1888.

L. 6979 (4265 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu wzywa niewiadomego posiadacza wkładowej książeczki Trembowelskiej powiatowej kasy

oszczędności l. 167 wystawionej na imię Zuzanny Olpińskiej a opiewającej na kwotę 48 zł. 93 ct. w a. od której bieżą 5 pr. odsetki od dnia 1 stycznia 1888 by przedłożył takową temu c. k. sądowi w przeciągu 6 miesięcy od dziś. umieszczenia edyktu w gazecie urzędowej tem pewnie, ile że po upływie tego czasu na ponowne podanie proszącej Zuzanny Olpińskiej rzeczona książeczka zostanie amortyzowaną.
Tarnopol, dnia 16 czerwca 1888.

L. 4844 (3749)
C. k. sąd obwodowy w Kołomyi ogłasza, że polecił wpisać do rejestru towarzystw zarobkowych i gospodarczych związane na podstawie statutu z daty Jabłonów 11 marca 1888 stowarzyszenie pod firmą Карпатска Крамница въ Яблоновъ Токариство зарыстворване зъ ограниченою порскою, po polsku Karpaska Kramnica w Jablonowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, po niemiecku Karpathische Strämeri in Jablonow registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung. Stowarzyszenie gospodarczo zarobkowe o niezawartej ilości członków drogą korzystnego nabywania i sprzedaży towarów i płodów krajowych i zagranicznych, zakładania kramnic po wsiach, miastach, a w szczególności tam gdzie tego okaże się potrzeba, oraz pośredniczenia przy zakupie i dostawie towarów dla kramnicy tudzież dostarczania funduszy potrzebnych torhowli. Stowarzyszenie ma stałą siedzibę w Jablonowie. Obwieszczenia wychodzące od stowarzyszenia publikowane być mają w dziennikach oznaczonych przez radę nadzorczą lub walne zgromadzenie, zaś zaproszenia na walne zgromadzenie mają być w ten sposób trzykrotnie ogłoszone. Udział każdego członka wynosi 5 złr. a. w., odpowiedzialność członków za zobowiązania stowarzyszenia jest ograniczoną do wysokości podwójnego udziału i nie przekracza granic określonych §. 76 ust. z 9 kwietnia 1873 l. 70 dz. p. p. Firmy stowarzyszenia podpisuje prawomocnie dwóch członków dyrekcji (dyrektorów lub zastępców 1. przez umieszczenie swych podpisów pod wyciśniętą stampilią obejmującą pełną nazwę stowarzyszenia. W skład dyrekcji wchodzi na mocy wyboru dokonanego Kiryzo Genyk gospodarz w Berezo wie niższym (dyrek. kierownik) 2. Aleksy Słusareczuk rolnik w Jablonowie, 3. Symeon Pauluk, grecko katol. proboszcz w Tekuczy, (dyrektor kontrolor) — zaś jako zastępcy dyrektorów 4. Olexa Tomyn rolnik w Stopezałowie, 5. Petro Romaniuk wójt w Myszyńcu i 6. Julian Kisielewski zarządcą Narodnej torhowli w Kołomyi.
Kołomyja, 15 maja 1888.

L. 22851 (4230)
C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem że w rejestrze stowarzyszeń gospodarczych i zarobkowych przy firmie Kasa zaliczkowa „Nadzieja“ w Kulikowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką, uwiadczone, że na walnem zgromadzeniu członków tego towarzystwa dnia 18go marca 1888 odbytem uchwalono przekształcenie tego towarzystwa ze stowarzyszenia z nieograniczoną poręką na stowarzyszenie z ograniczoną poręką, skutkiem tego zaś zmianę napisu statutu i dodatku firmy w ten sposób że zamiast: „Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“, ma firma opiewać: „Kasa zaliczkowa „Nadzieja“ w Kulikowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“ tudzież uchwalono zmianę statutu, a to §. 57 lit. c, §. 55, §. 83 i 2 ustępu §. 85.
We Lwowie, dnia 2 czerwca 1888.

L. 6497 (4188 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Przemyśle oznajmia Helenie z Kotkowskich Zakliczynie z miejsca pobytu niewiadomej, że Stefan Prek, jako opiekun nieletnich córek śp. Kazimierza Zakliki: Kazimierzy Heleny Cecylii 3 im., Ireny Maryi 2 im. i Waleryi Anny 2 im. Zakliczanek, wniósł pozew przeciw nieobjętej masie spadkowej śp. Stefanowi Mikołajowi 2 im. Zaklice i Helenie z Kotkowskich Zakliczynie, o unieważnienie pisemnego ostatniej woli rozporządzenia śp. Kazimierza Zakliki z dnia 20 kwietnia 1884 który uchwałą z dnia 18go kwietnia 1888 l. 3934 do pisemnego postępowania zadekretowany został, i że dla niej uchwałą z dnia 13 czerwca 1888 l. 6497 kuratora w osobie adw. dra Leonarda Tarnawskiego ustanowiono.

Wzywa się zatem Helenę Zaklicką, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiała lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawiła, inaczej skutki zaniebdania sama sobie przypisać będzie musiała.
Przemyśl, 13 czerwca 1888.

L. 6668 (4267)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako handlowy ogłasza, że polecił wpisać do rejestru handlowy dla firm spółkowych fir-

mę: „Dzierżawa propinacyi wódeczanej dóbr Grzymałów z przyległościami Usz-ra Naglera i Samuela Gottesmanna“ i zarazem zanotować, że siedzibą spółki jest Grzymałów, a w rubryce szóstej, że jawnymi spółnikami są Uszer Nagler właściciel części dóbr zamieszkały w Turówce i Samuel Gottesmann. właściciel realności zamieszkały w Grzymałowie; że spółka rozpoczęła się z dniem 5 września 1886., i że każdy z obu spółników spółkę zastępować może.
Tarnopol, 23 czerwieca 1888.

L. 1800 (4254 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Starejsoli ustanawia dla niewiadomej z miejsca pobytu Maryi Kiernickiej w celu doręczenia tejże uchwały tabularnej z dnia 29 lipca 1885 l. 4819, kuratora w osobie Józefa Sowiaka z Starejsoli, i zarazem Maryę Kiernicką wzywa, by celem strzeżenia jej praw, bądź innego pełnomocnika przed sądem obrała, lub ustanowionemu kuratorowi, potrzebne informacje udzieliła.

C. k. sąd powiatowy Starasól, 30 marca 1887.

L. 3439 (4240 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Wadowicach ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Adolfa Teutelbauma celem doręczenia mu t. s. uchwały ddtto 12 maja 1888 do l. 2326 w sprawie egzekucyjnej dr. Izydora Daniela przeciw Antoniemu i Józefie Zembatym pto. 4690 złr. 60 ct. p. adwokata dr. Łazarskiego w Wadowicach, kuratorem ad actum i o tem się Adolfa Teutelbauma zawiadamia.
Wadowice, 2 lipca 1888.

L. 7487 (4239)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy ogłasza, iż zapisano w rejestr handlowy dla firm pojedynczych firmę „Juda Willner, przedsiębiorstwo gorzelniarne i wypasania wołów w Chodackowie wielkim“.
Tarnopol, 23 czerwca 1888.

L. 7344 (4231 1—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek prośby Leona Knopfa praes. 20 lutego 1888 l. 7344 zezwolono na wydzielanie pewnej części gruntu z realności pod l. 609% i utworzenie dla niej osobnego ciała tabularnego i zainstalowanie prawa własności na rzecz Leona Knopfa. Powyższa uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomej Katarzynie Jabłońskiej do rąk równocześnie w osobie adw. dr. Dziubińskiego z zastępstwem adw. dr. Skowrońskiego ustanowionego kuratora. Wzywamy niniejszem edyktem Katarzynę Jabłońską aby w należytym czasie ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosiła i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyła, ile że z zaniebdania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisze.
We Lwowie, 3 marca 1888.

L. 4890 (4294 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Czortkowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Gabriela Charyka, że na prośbę Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacji przeciw niemu nakaz zapłaty 11 rat po 9 złr. zpn. dnia 24 sierpnia 1887 l. 8169 wydany i ustanowionemu kuratorowi dr. Czaczkowskiemu doręczony został.

Wzywa się tedy Gabriela Charyka, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacji udzielił lub innego zastępcę sobie obrał inaczej zle skutki sąd wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

C. k. sąd powiatowy Czortków, dnia 11 maja 1888.

L. 3512 (4319 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Andrychowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Karola Zischkę, że przeciw niemu wnieśli skargę Wojciech Kreczmer starszy, Wojciech Kreczmer młodszy i Madgalena Kreczmerowa o zgłaszanie prawa zastawu dla kwoty 153 złr. 24 kr. mk., która dekretowana do rozprawy ustnej z terminem 21 sierpnia 1888 doręczoną została ustanowionemu dlań kuratorowi c. k. notaryuszowi w Andrychowie Marcinowi Gayczakowi.

Andrychów, dnia 11 czerwca 1888.

Doniesienia prywatne.

Za 100 złr.

jest krótki przegrany fortepian Streichera do sprzedania. — Bliższa wiadomość ulica Strzelecka Nr. 2 drugie piętro. 4379

L. 1511 (4334 2—3)

Konkurs

Celem obsadzenia przy Wydziale Rady powiatowej żydaczowskiej następujących posad:

- 1) konceptowego adjunkta;
  - 2) konduktora drogowego;
- rozpisuje się niniejszym konkurs z terminem do wniesienia własnoręcznie napisanych podań, najpóźniej do 15 sierpnia br. Do każdej z powyższych posad przywiązana jest płaca roczna w kwocie 600 zł, a oprócz tego za czynności komisyjne dyety po 1 złr. dziennie i zwrot kosztów podróży po 8 ct. za jeden kilometr drogi.

Kandydaci przedłożyć mają:

- a) metrykę urodzenia, przyczem wymaga się od kandydatów wiek nieprzekraczających 40 lat życia;
- b) świadectwa ukończonych studiów;
- c) świadectwa dotychczasowej służby i nabytej praktyki urzędowej; oprócz tego
- d) wykazać znajomość w słowie i piśmie obu języków krajowych;
- e) skreślić w krótkości dotychczasowy przebieg swego życia.

- f) Nadto kandydat o posadę konduktora drogowego wykazać ma, iż obznajomiony jest teoretycznie i praktycznie z budową dróg i mostów.

Obydwie powyższe posady dopiero po upływie roku zostaną stabilizowane.

Z Wydziału Rady powiatowej Żydaczów, dnia 30 czerwca 1888.

L. 2038 (4301 3—3)

Obwieszczenie.

Celem wydzierżawienia prawa propinacji miasta Wadowie na 3 letni okres dzierżawy, t. j. na czas od 1 stycznia 1889 do końca grudnia 1891 odbędzie się w kancelaryi urzędu gminnego w dniu 6 sierpnia 1888 o godzinie 10 przed południem publiczna licytacja.

Cena fiskalna rocznego czynszu dzierżawnego z prawa propinacji łącznie z dodatkami gminnym od wprowadzonych trunków propinacyjnych wynosi 23 001 złr. w a., z której 10 pre. jako zakład do rąk komisji licytacyjnej mają być złożone.

Chęć dzierżawienia mających zaprasza się do tej licytacji z tą uwagą, że przyjmowane będą w urzędzie miejskim wszelkie oferty, a w szczególności także oferty opiewające osobno na wyszynk piwa, a osobno na napoje spirytusowe — w których ofiarująca roczna kwota dzierżawna literami wyrażona i 10 pre. wadium dołączone być ma, jednakowoż Rada miejska zastrzega sobie prawo zatwierdzenia tylko takich ofert, które największy dochód zabezpieczają.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzyć można w zwykłych godzinach urzędowych w registraturze tutejszej, również będą takowe odczytane przed rozpoczęciem licytacji.

Zwierzchność gminna miasta Wadowice, dnia 6 lipca 1888.

Zastępca burmistrza: dr. Iwański

Weba górska (bawełniana)

(lepsza od weby King)
z fabryki B. Schrolla Syna w Braunau
sztuka 23 mtr. czyli 38 1/2 łokci polskich
szerokość 74 cm. — sztuka złr. 6.10
" 83 " " 7.50
" poleca handel

F. Knauer i Syn
pod "Złotym Lwem" we Lwowie.
Próbki na żądanie franko. 3948

Anti-Migraine

Dr ALQUIE

Leczenie wszelkiego rodzaju

najopraczyszych

BOLEŚCI GŁOWY

Boleści głowy i migreny są nieznosną dolegliwością, tem przykrejszą, że często i przez długi czas wciąż wracają i męczą osoby im podlegające. Dr ALQUIE z Montpellier wynalazł nareszcie nieoceniony specyfik leczący bóle głowy i sprawdził na tysiącach pacjentów tak we Francji jak w Algierze skuteczność tego środka, który przez wciąganie w nozdrza uśmierza w jednej chwili najopraczysze bóle głowy i nerwalgie bez żadnego niebezpieczeństwa i obawy szkodliwych skutków.

SKŁAD GŁÓWNY W PARYŻU W APTOECH
Dr PEZET et Co, 47, ul. Taitbout.

WE LWOWIE w aptekach pp. Mikolascha, Wewiorskiego i innych, W KRAKOWIE w aptekach pp. Redyka, Wiszniewskiego i Trauczyńskiego. 2803

L. 897

(4358 1—3)

Konkurs

Wydział powiatowy śniatyński ogłasza niniejszym konkurs na obsadzenie następujących posad urzędników i sług:

- a) na posadę sekretarza Wydziału powiatowego z roczną płacą 900 złr., dodatkiem aktywalnym 200 złr. i dwoma kwinkwieniami po 100 złr.

Kandydaci powinni mieć wiadomość ustaw krajowych, posiadać biegłość w traktowaniu spraw i rachunkowości. Przy równym uzdolnieniu, prawnicy mają pierwszeństwo.

- b) na posadę lustratora Wydziału powiatowego z roczną płacą 600 złr., dodatkiem aktywalnym 150 złr., dwoma kwinkwieniami po 75 złr. i ryczałtem na objazdy 200 złr.

Kandydaci winni znać dobrze rachunkowość i mieć znajomość form urzędowych i manipulacji.

- c) na posadę inżyniera powiatowego z roczną płacą 800 złr., dodatkiem aktywalnym 150 złr., dwoma kwinkwieniami po 100 złr. i ryczałtem na objazdy 300 złr.

Kandydaci mają posiadać teoretyczne i praktyczne wykształcenie fachowe.

- d) na posadę woznego z roczną płacą 180 złr., pomieszkaniem i umundurowaniem.

Kandydaci mają umieć czytać i pisać. Ubiegający się o powyższe posady winni wnieść pisemne podania zaopatrzone w metrykę urodzenia, świadectwa szkolne, świadectwo moralności i świadectwa służbowe do Wydziału powiatowego w Śniatynie do 15 sierpnia 1888.

Śniatyn dnia 1 lipca 1888.

Przeciw mółom

największy wybór różnych środków u
Alojzego Hübnera
Lwów, ulica Karola Ludwika 1. 13
(dawniej eukiernia Rotlendera.) 2143

Starszy młynarz

obznajomiony z młynarstwem, montowaniem maszyn, budową młynów, przez 9 lat był starszym młynarzem, szuka posady przy sztucznym młynie, a mniejszy młyn chce wydzierżawić w mieście lub w innem miejscu. — Blizsze wiadomości u Józefa Piehl, Wierlopele, poczta Janów, obok Lwowa. 4356

English Lady

wünscht einen Sommer- oder jährlichen Engagement. Briefe F. R. post. rest. Lemberg.

Młocarnię parową

o sile 12 koni 4382

młóca 200 kóp dziennie przy dobrej obsłudze, wypożyczam w obrębie Brzeżan, Podhajec, Bursztyna, Rohatyna i Przemyślan pod bardzo korzystnymi warunkami.

Łaskawe zamówienia z nadmienieniem dnia, w którym młocka ma być rozpoczęta, tudzież na jak długo, pod adresem:

Ernest Spialek w Brzeżanach.
(Przez centralne biuro ogłoszeń, Lwów, Kopernika 11)

English Lady

wishes a summer engagement without pay. — Briefe F. R. post. rest. Lemberg. 4256

NIE MA BÓLU ZĘBÓW

któ używa

Elixiru, Pudru i Pasty do Zębów

WIELEBNYCH O : O : BENEDYKTYNÓW

Opactwa w SOULAC (Gironde)

Dom MAGUELONNE, Przeor

MEDELA ZŁOTE : w Brukseli 1880 r. i w Londynie 1884 r.
NAJWYŻSZE NAGRODY

WYNALEZIONY
w roku

1373

przez Przeora
PIOTRA BOURSAUD

« Codzienne użycie kilku kropli Elixiru do Zębów Ojców Benedyktynów rozpuszczonych w pół szklanki wody zapobiega i leczy próchnienie zębów, które bieli i wzmacnia jak również odświeża i utwierdza dziąsła wybornie.

« Oddajemy prawdziwą usługę naszym czytelnikom zwracając ich uwagę na ten starożytny i użyteczny preparat *najlepszy z środków leczących i jedynie zapobiegających wszelkim cierpieniom zębów.* »

Dom założony w 1807 r.
AGENT GŁÓWNY

SEGUIN

3, ulica Huguerie, 3
BORDEAUX

Znajduje się we Lwowie w aptekach : PP. Mikolascha, Wewiorskiego, Krzyżanowskiego, Blumenfelda i w składzie perfum P. Jg. Jahla; w Krakowie w aptekach PP. Redyka, Wiszniewskiego, Trauczyńskiego i w magazynie perfum P. Douning.

Najlepsze i najtańsze oleje maszynowe

„Ragosome“

poleca

Ludwik Winia rz

we Lwowie, Teatralna 16.

Prawdziwe oleje maszynowe „Ragosome“ sprzedawane dotychczas tylko w beczkach oryginalnych — dla umożliwienia sprowadzania mniejszym odbiorcom, sprzedaje powyższa firma w naczyniach blaszanych plombowanych (w koszach) zawartości 25 kilogramów, po cenach hurtownych. Na prowincję za pobraniem.

Olej „Ragosome“ jest bezwarunkowo najlepszym i najtańszym materiałem smarowym dla maszyn rolniczych i parowych.

Ostrzeżenie. Blaszanki zaopatrzone są marką fabryczną i plombą. — Zamówienia należy do mnie adresować. — Do sprzedaży cząstkowej upoważniona jest tylko firma p. Piotra Mięczyńskiego we Lwowie dlatego też olej sprzedawany w innych handlach pod nazwiskiem „Ragosome“ za szkodliwy i lichy fałszyfikat uważać należy. 2780

L. 10638

(4249 2—3)

Rozpisanie ofert.

C. k. Dyrekcja ruchu kolei państwowych we Lwowie zamierza oddać wykonanie następujących budynków w przedsiębiorstwo w drodze pisemnych ofert:

1. Wybudowanie magazynu towarowego z drzewa na podmurowaniu.
2. Budynku murowanego na kancelaryje manipulacyjne, dobudowanego do istniejącego towarowego magazynu, obydwie budynki w stacji Bolechowice. Oprócz tego w stacji Dolinie ma być wykonany budynek murowany na kancelaryje manipulacyjne, również do magazynu towarowego dobudowany. Cena kosztorysowa tych trzech budynków obliczoną została na 8.500 złr. wal. austr.

Wykończenie i oddanie tych budynków do użytku c. k. kolei państwowych ma nastąpić 1 października b. r.

Plany, jakoteż warunki ogólne i szczegółowe — jak również wymiary, w których opisanie robót jest uwidocznione, przejrzeć można w c. k. Dyrekcji ruchu kolei państwowych we Lwowie w biurze inspektoratu konserwacji w godzinach urzędowych od dnia 8 lipca b. r. począwszy.

Ubiegający się winni przed złożeniem oferty podpisać własnoręcznie lub przez pełnomocnika nie tylko plany ale i wszelkie tej budowy dotyczące warunki i przepisy.

Oferty na roboty powyżej wymienione muszą być dokładnie według wzoru wypełnione, marką stemplową 50 ct. na każdym arkuszu opatrzone i w kopercie zapieczętowanej z napisem: „Oferta na budowy w stacjach Bolechowice i Dolinie“ najdalej do 20 lipca b. r. o 12 godzinie w południe u podpisanej Dyrekcji oddane.

Wadium wynosi 450 złr. w. a. i może być złożone w gotówce lub wartościowych papierach, jakie do zastawu Bank austriacko-węgierski z redukcją kursu giełdowego w dniu składania przyjmuje.

Potwierdzenie, że kaucja do kasy c. k. Dyrekcji ruchu kolei państwowych we Lwowie złożoną została — do oferty dołączone być winno.

Oferenci, którzy c. k. Dyrekcji ruchu we Lwowie nie są znani, powinni złożyć legalne potwierdzenie, że do przeprowadzenia robót podobnych są uzdolnieni, lub że roboty podobne z dobrym skutkiem już wykonywali.

Oferty nie odpowiadające powyższym wymogom, uważane będą jakby nie były wniesione.

C. k. generalny Dyrekcja kolei państwowych w Wiedniu zastrzega sobie prawo przyjęcia jednej z ofert wniesionych, bez względu na to, czy niższa oferta była podana, lub odrzucenie wszystkich ofert najdalej do 15-go sierpnia b. r.

Z c. k. Dyrekcji ruchu kolei państwowych we Lwowie.

Ces. król. uprzywilejowana

Fabryka płócien i stołowej bielizny

Ed. Oberleithnera Synów

w Schönberg,

poleca wszelkie swoje wyroby po cenach fabrycznych.

Główny skład we Lwowie

plac Maryacki L. 8 dom ks. Ponińskiego. 2531

Fabryka założona w roku 1817 z największą przedziałnią w Austrii.